V. évfolyam. 32. szám

1949 augusztus 5

70 fillér

Ludas Matyi

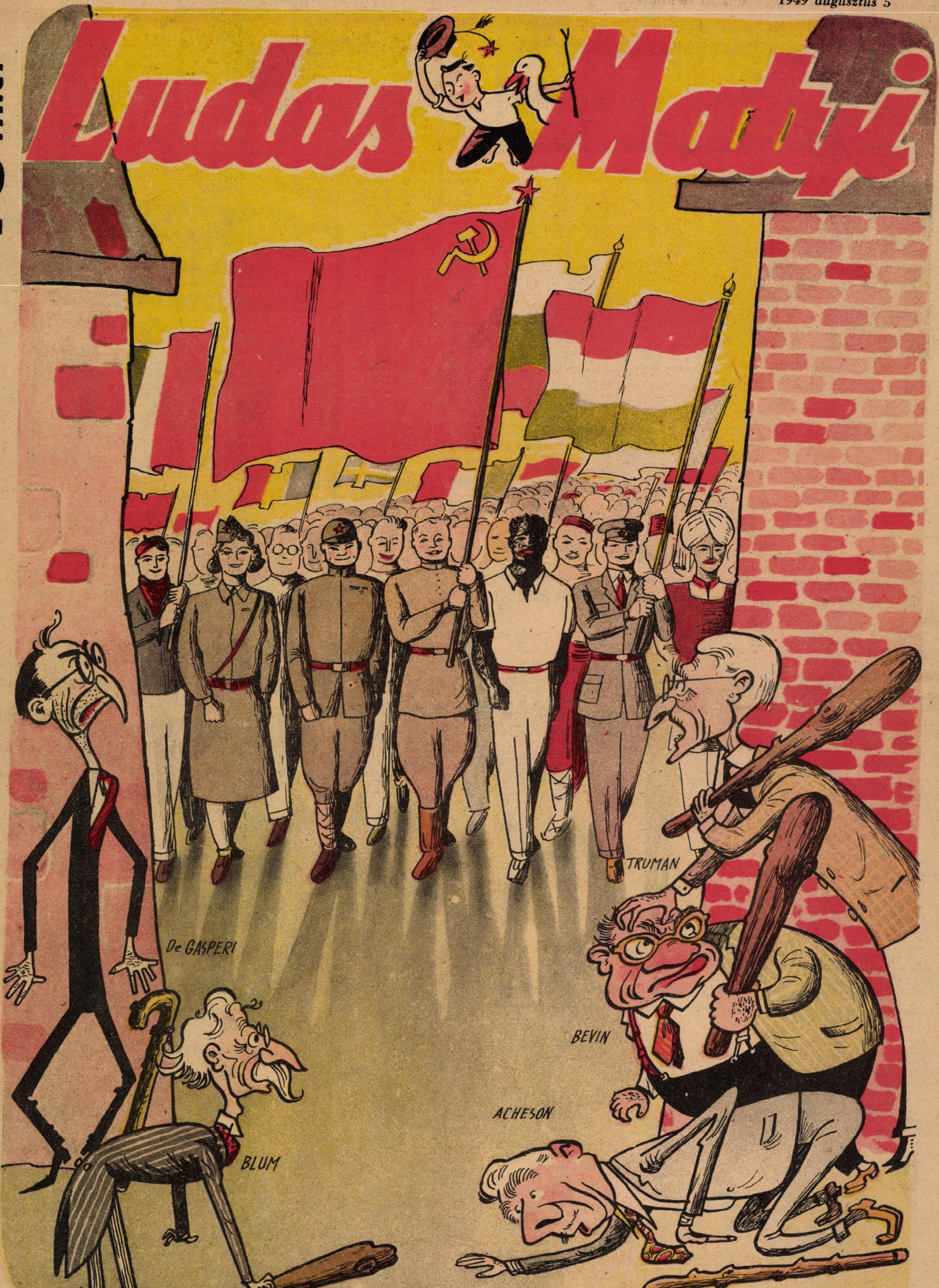
De GASPERI
BLUM
TRUMAN
BEVIN
ACHESON
gerő

Ők és a VIT...

Truman: Jönnek!
Bevin: Lehet támadni?
Truman: Nem. Lehet szaladni!

Mi lesz itt decemberben ha már most ilyen meleg van?

Folytatódik a kommunistaellenes hajsza Amerikában

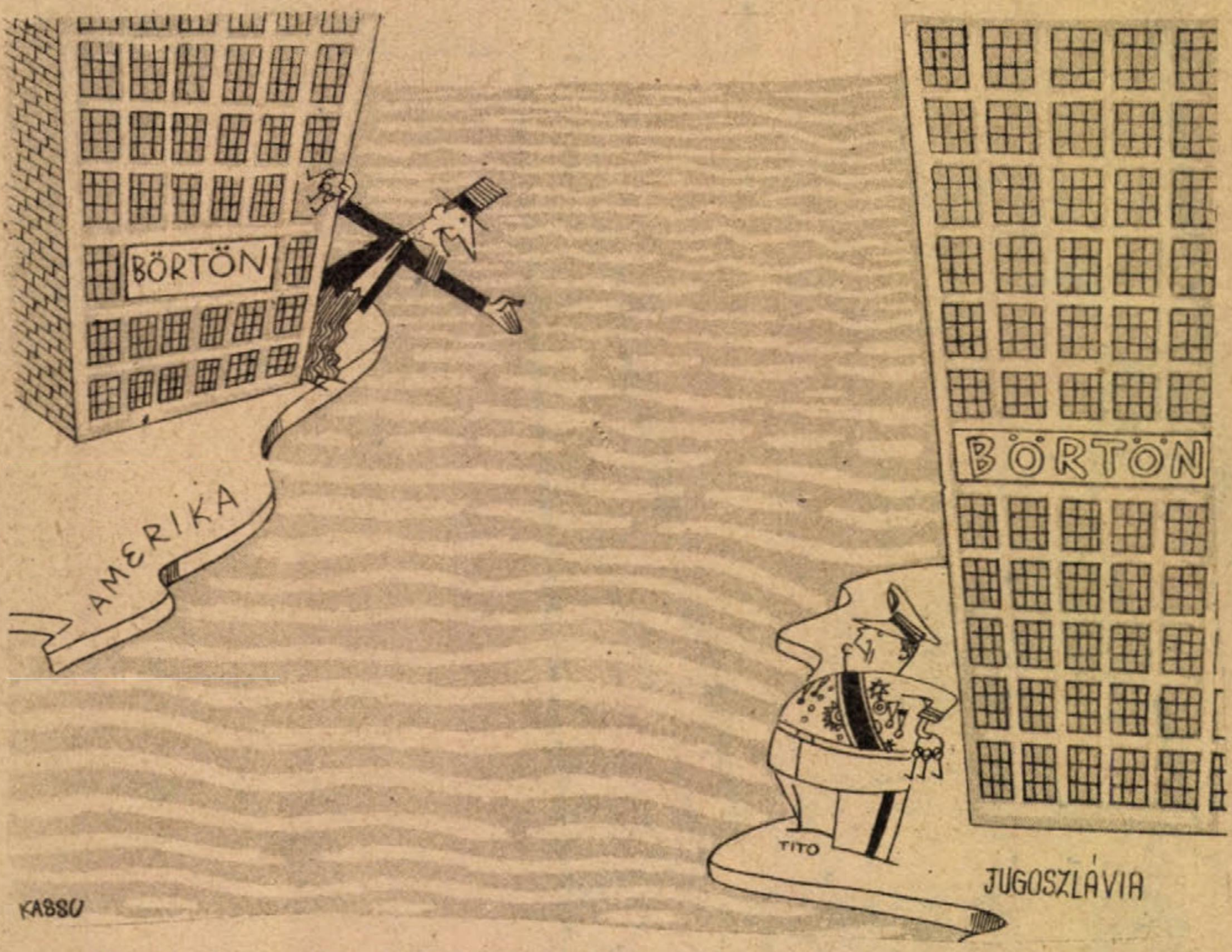

Uncle Sam: Bravó Tito úr, örömmel látom, hogy amerikai stílusban építkezik.

Kaland a Fülöp-szigeteken

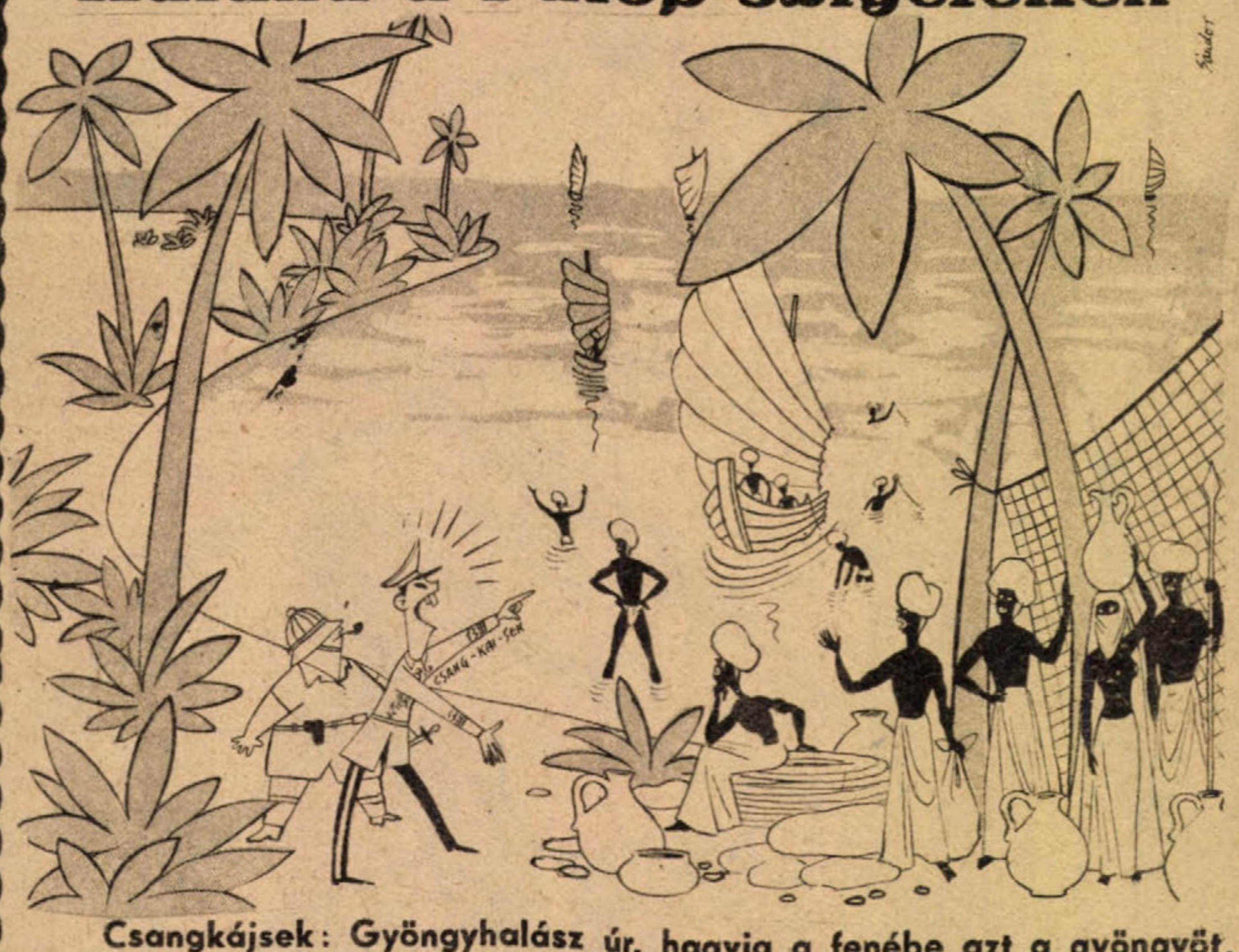

Csangkájsek: Gyöngyhalász úr, hagyja a fenébe azt a gyöngyöt. Más megbízásom van a maga számára.

Gyöngyhalász: Micsoda?

Csangkájsek: Hozza fel a csendesóceáni szerződést, ami vízbeesett.

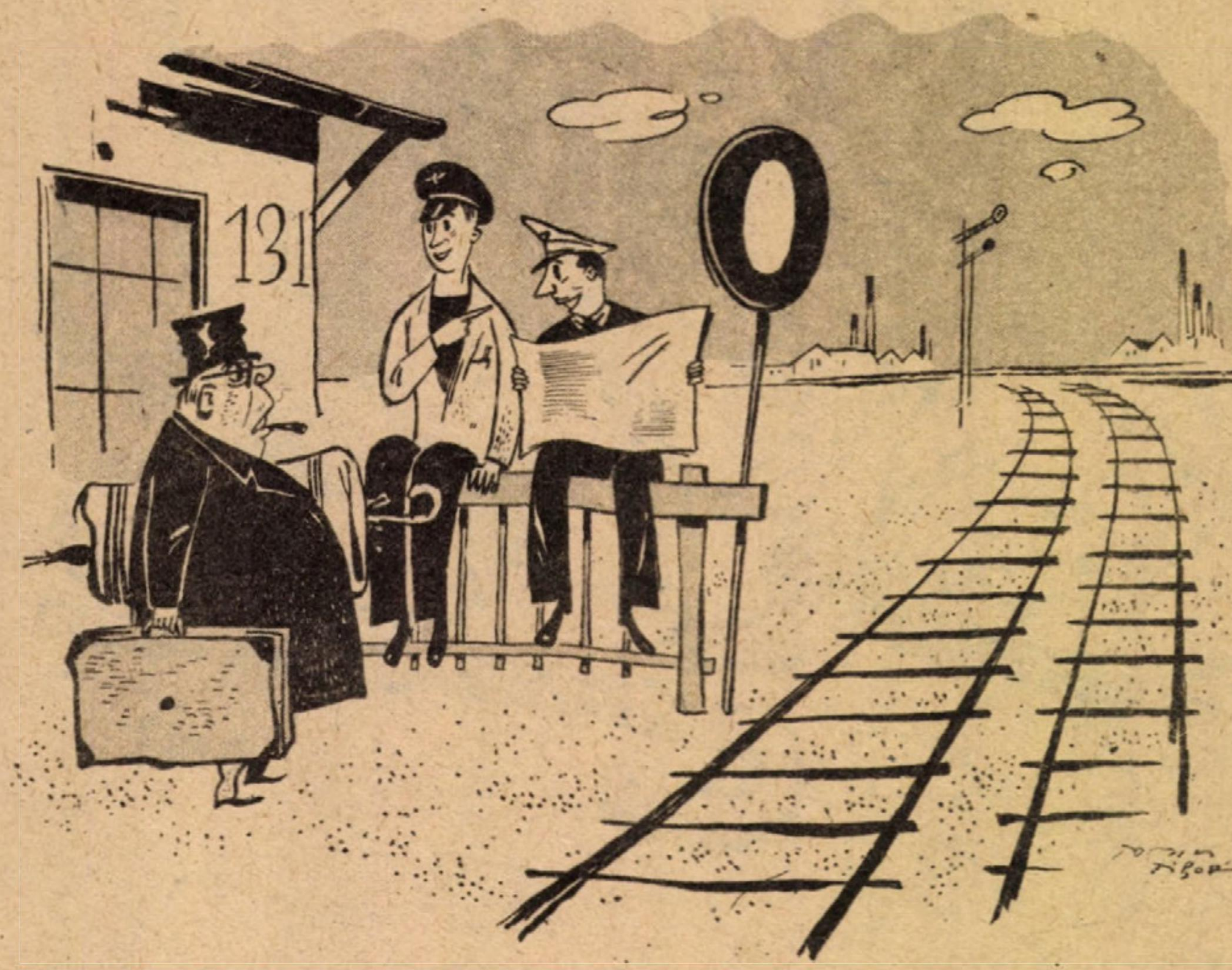

Amikor a vasút sztrájkol Angliában

— Mondja barátom, mennyi idő alatt érek Liverpoolba?

— Ha jól kilép Sir, egy hét alatt odaér.

A POTYAUTAS

* (kis Beszkárt-állattan) *

A Beszkárt szaladó állatketreceiben sokféle állatfajta szorong. Ezen állatok között kétségtelen a legérdekesebb:

a **Potyka-fráter (frater potyiensis),** mely csapatostul él, sőt visszaél a ketrecekben. Élősdi fajta. Többnyire lomhán függeszkedve látható az ütközőkön, lépcsőkön vagy a ketrecben lógó bőrfogantyúkon. Mellső, szőrös végtagjai erősen megnyúltak a lógás következtében, ez a lógás elárulja, hogy a majommal van rokonságban. A potykafráter kiálló, szegletes pofacsontjait összeszorítva mered maga elé, s nem akar tudni a világról, csak ha a vadászok (kalózok, ellenőrök) reáirányitva lyukasztójukat célozzák meg, akkor riad fel és felháborodottan rikácsol, mintegy tiltakozva a vadászok ellen. Az erszényesekkel is rokon, de erszényét csak ritkán szokta kinyitni, olyan kivételes alkalomkor, ha a vadászok kényszerítik rá. Mint említettük, a potyka-fráter rendkívül lomha, kivételt képez az az eset, ha ellenőr-vadász jelenik meg a láthatáron, ilyenkor egyszeriben ugróbajnokká változik és leugrik a ketrecéből, hogy elmenekülhessen. A kalauz- és ellenőr-vadászok irtják őket, mert veszedelmes élősdi és igen beszkártékony. Újabban jelmondatpályázatot tűztek a fejére. Igy kipusztulása rövidesen várható. Egy kitömött példányt mindenesetre ajánlatos lenne a Közlekedési Múzeumban üvegszekrény alá tenni.

g. á.

Ludas Matyi sakkozik

8 hetes sakkfeladvány megfejtési versenyünk végeredménye

Az elérhető legmagasabb pontszám 49 volt. Ezt azonban egyik fejtőnk sem érte el. A versenyt 46 ponttal KEREKES LIVIA (Bp., VI., Rózsa Ferenc-u. 54. I. 18.) nyerte. Nyereménye a Ludas Matyi emlékplakettje és három sakk-könyv. 44 pontot tiz fejtőnk ért el. Közülük sorshúzás útján a második díjat SZABÓ ISTVÁN (Székesfehérvár, Pöstyéni-út 12.) nyerte. A harmadik díjat ugyancsak sorshúzás útján RÁTZ JÁNOS (Borsodnádasd, Lemezgyár) nyerte. Nyereményük a L. M. bronz emlékplakettje és két sakk-könyv, illetve a L. M. emlékérme és egy sakk-könyv. 4—10. DÍJ: EGY-EGY KÖNYV ÉS LAPUNK FÉLÉVES ELŐFIZETÉSE. Nyerték: FELSŐ PÁL (Zalaegerszeg, Petőfi S.-u. 26.). GÉCZY DÉNES (Gyula, Rákóczi F.-u. 17.). HERCZEG SÁNDOR (Bp., XIII., Kartács-u. 10). MARSELEK FERENC (Bp., IX., Tompa-u. 8.). NÁDHÁZI ISTVÁN (Gyula, Sáros-u. 3.). PÁLMAY GYÖRGY (Székesfehérvár, Tátra-u. 23.). TAMASKÓ LAJOS (Bp., XIII., Róbert K.-krt. 40.). 11—20. DÍJ: EGY-EGY KÖNYV. Nyerték: SOÓS GÉZA (Zalaegerszeg, DÉFOSz megyei titkárság, 44 p.). CZITROM FERENC (Bp., XIII., Szegedi-út 35., 43 p.). ÖZV. NAGY ANTALNÉ (Makó, Állomás-tér 15., 43 p.). ILLÉS BÉLA (Kispest, II., Corvin-krt. 15., 42 p.). DR. VARGA BÉLÁNÉ (Bp., III., Flórián-tér 3., 41 p.). GÖNCZ MÁRIA (u. p. Resznek, Zala-m., 40 p.). HAJMA GYULA (Nagykőrös, Kossuth L.-u. 37., 40 p.). TÖRÖK JULIANNA (Székesfehérvár, Széna-tér 11., 40 p.). VÁCZY GYÖRGY (Békéscsaba, Orosházi-u. 23., 40 p.). MAGYARICS GYULA (Bp., III., Föld-u. 38., 39 p.).

A díjakat postán küldjük el.

Az utolsó 3 forduló megfejtése

18. sz. f. (A d'Orvile, c. 1842.) 1. Bb6, cb6: 2. c3, b5 3. Kc5, b4 4. cb4: matt.

19. sz. f. (F. Köhnlein, „Münch. Zeit." 1916.) 1. Ba3, Hb5 2. Ba8 stb. ·1 . . . Hc8 2. Bc6 stb. 1 . . . c5 2. Ba7: stb.

20. sz. f. (A. Novotny, „Leipz. Ill. Zeit." 1854.) 1. Hg3, Be8 2. Bbc2, Fc2: 3. Hfe4! stb.

7. sz. végállás. 1. b5, cb5: 2. c6, dc6: 3. d7, Fd7: 4. h4, gh4: 5. Fh4: majd 6Kf6 és Fg5† és matt. Ha 4 . . . Fe6†, úgy 5. Kf6, továbbá 6. Fe7 és 7. Ff8† és matt.

8. sz. végállás. 1. Kd7, Hb8† (Fenyegetett 2. Kc6 után az a 6 huszár elfogása) 2. Kc6, Ha4 3. Fb5, Hb2 4. Hc3!, h4 5. Kc5 vagy Kd5, h3 6. Kd4, h2 7. Fc6 és nyer.

9. sz. végállás. 1. Hc8, Fa5† 2. Kd3, Hb6 3. Kd4:!, Hc8 4. b6†, Kb4 b7, Hb6! 6. b8H! (6. b8V-re világos patt!) és a következő lépésben matt.

HOL VOLT— HOL NEM VOLT...

ÜNNEPÉLYES PILLANAT

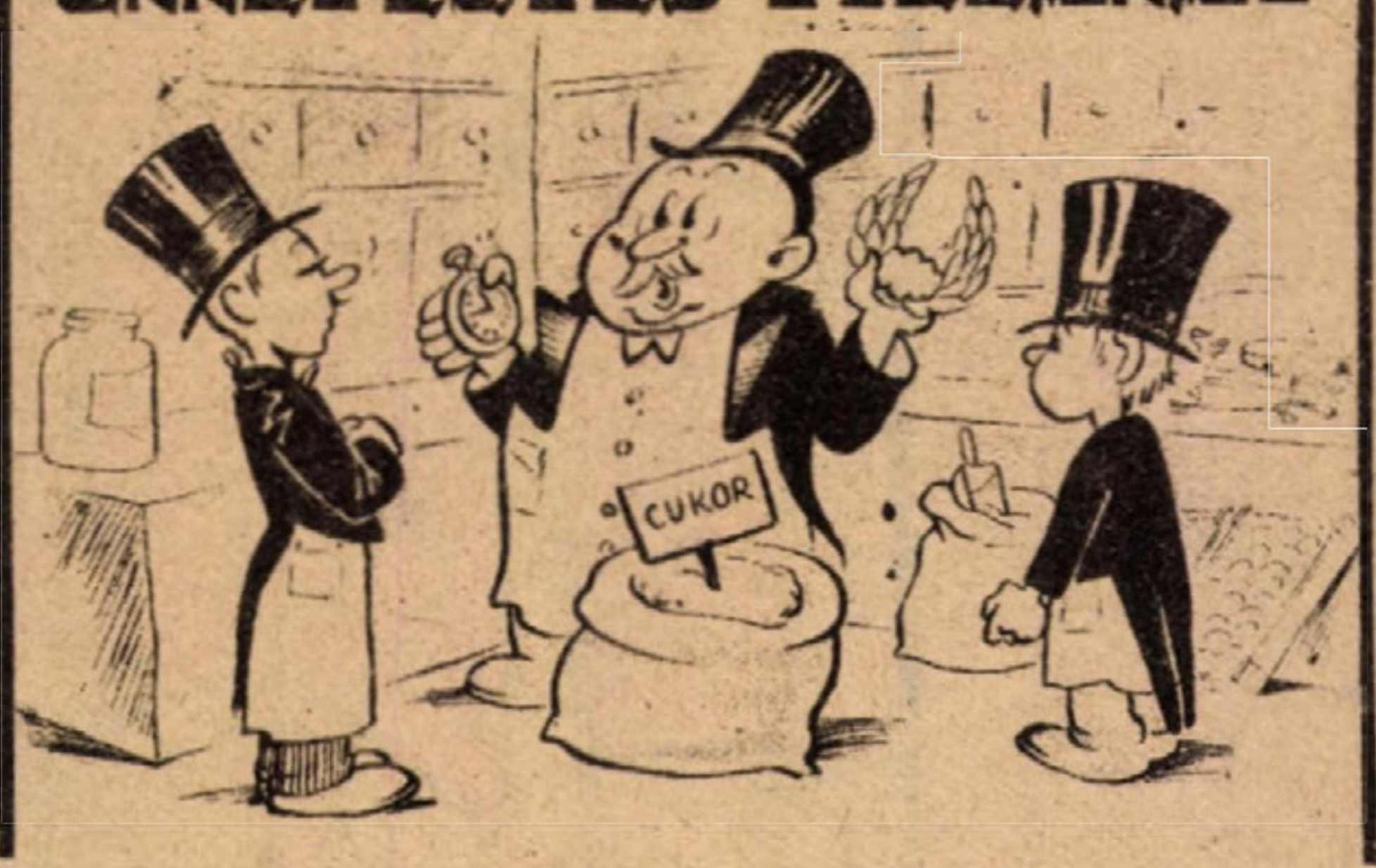

— Még 8 perc és eléri az ezret!

— Még nyolc perc és eléri az ezret! — mondja a képen látható fűszerkereskedő, aki két segédjével együtt frakkba-klakkba vágta magát az ünnepélyes pillanat tiszteletére: amikor a cukor ára eléri az ezret.

1945 július 29-én, két nappal a forint életbelépte előtt jelent meg ez a rajz a Ludas Matyiban, s ma már, négy évvel később nem tudjuk, hogy mi is volt ez az ezer: pengő? adópengő? millpengő? Legfeljebb arra emlékszünk, hogy nagyon ritkán látott vendég volt a cukor akkoriban az asztalunkon, majdnem olyan ritka vendég, mint ma a szacharin, amely akkor diadalmasan ragyogott az infláció egén. Ma, amikor az egy fogyasztóra eső cukormennyiség nagyobb, mint bármikor azelőtt volt, érdemes visszagondolni a percenként emelkedő cukor-árakra. Még édesebb lesz tőle a reggeli kávénk.

Olcsóbb lett a házasságkötés

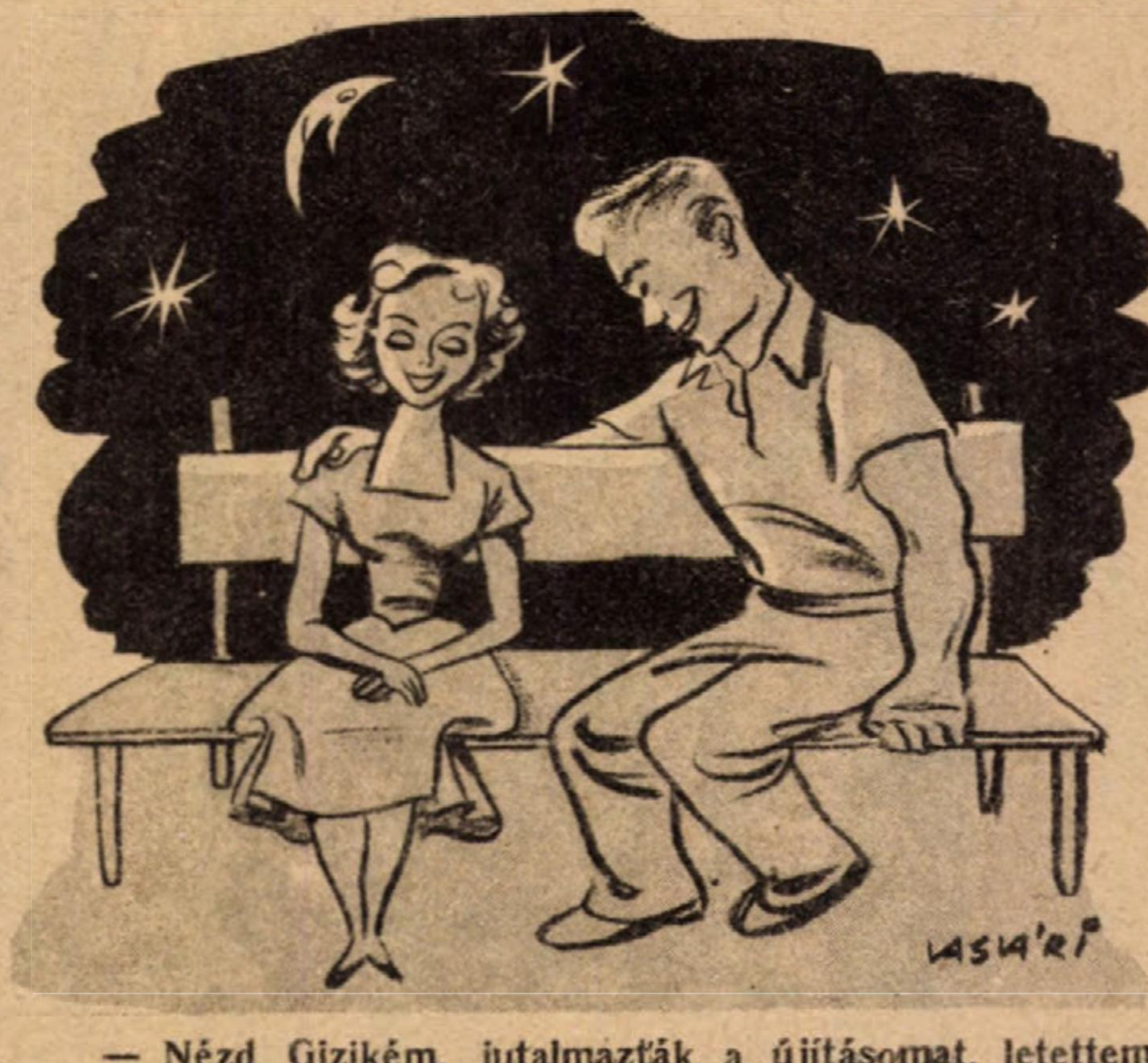

— Nézd Gizikém, jutalmazták a újításomat, letettem a szakérettségit, a munkaversenydíjazásnál konyhabútort kaptam, mind a ketten keresünk, olcsóbb lett a házasságkötés, — hát mire vársz?

Gyümölcsáradat Budapesten

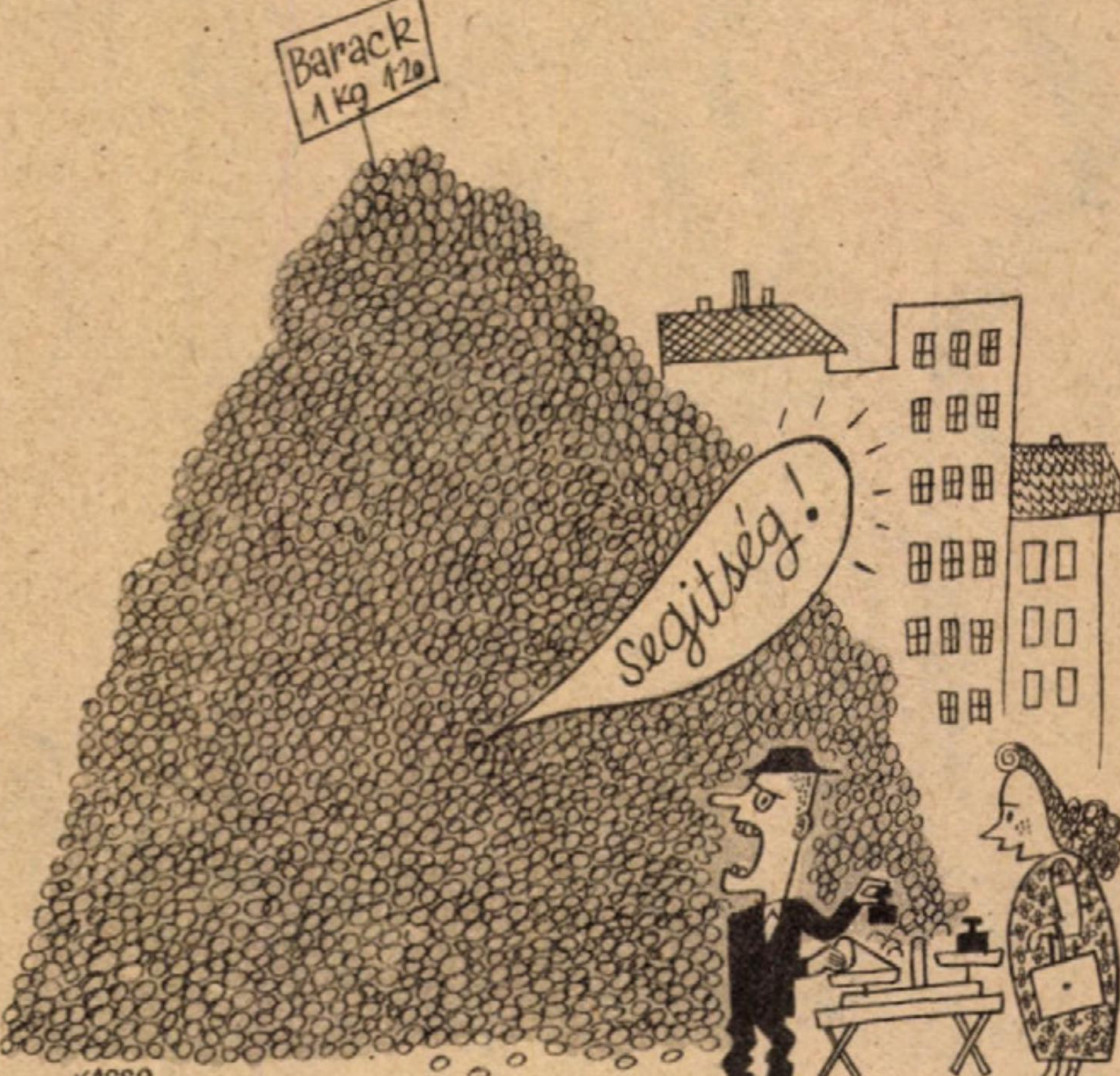

— Ne kiabáljon annyit, félóra alatt eladom magáról az egész barackot.

Robert Paine kalandja

Robert Paine angol egyetemi tanár elmondja a párisi l'Humanité-ben, hogy a Quartier Latin-ben sétálgatott, amikor egyszerre egy csomó fiúra és lányra lett figyelmes, akik a békét éltették és Trumant — enyhén szólva — nem éltették. Akkor egyszerre egy csomó rendőr rohant elő, körülfogták a fiúkat és a lányokat és verni kezdték őket. Verés után — úgylátszik, Párisban ez a sikk — betuszkolták az egész csoportot egy zárt autóba. Eddig jutott prof. R. Paine a megfigyelésében, amikor egyszerre meglepetésszerűen három aprót és egy nagyot ütött egy rendőr hátulról a fejére, majd betuszkolták őt is egy zárt autóba, ahol is a Quartier Latin-tól a rendőrség épületéig azzal szórakoztak a rendőrök, hogy őt — mármint Paine professzort verték, ami lényegesen nagyobb szórakozás volt a rendőröknek, mint neki (Paine professzornak). A rendőrségen végre módot adtak neki arra, hogy igazolja magát, mire mély sajnálattal bocsánatot kértek tőle, ami olyan kellemesen érintette őt — Paine professzort — hogy nyilván sajnálta, hogy nem verték meg jobban, mert akkor még szebben kértek volna bocsánatot tőle.

Eddig van Paine professzor édesbús története, amelyből érdekes következtetéseket lehet levonni. A Quartier Latinben áll egy ember — angol ember! — a járdaszélen és néz egy felvonulást. Büntetése az, hogy dagadtra verik. Ebből nyilvánvaló, hogy ha mondjuk egy másik — nem angol — ember megkérdezné, hogy merre van a Parc Monceau, nyilván levágnák a fülét. Aki odáig vetemedne, hogy a Place Pigalle után érdeklődik, annak forró ólmot öntenének a fülébe. Amiért egy szót sem lehet szólni végeredményben, hiszen Franciaország azért demokratikus ország, hogy mindenki azt csinál a zárt rendőri autókban az elfogottakkal, amit akar, abba senkinek sincs beleszólása.

A pech csak abban van, hogy éppen egy angol professzorral csinálták ezt. Ebben viszont van valami vigasztaló is, mert képzeljük csak el, hogy egyszer W. Churchill inkognitóban sétál Párisban, fejcsóválva nézegeti az ellene tüntető munkásokat és egyszerre egy rendőr akkorát üt a gumibotjával a fejére, hogy lenyeli a szivarját.

Vagy Trumant elkapják egyszer egy párisi látogatása során, beviszik a rendőrségre és addig verik, amíg be nem vallja, hogy ő is Truman-ellenes.

Kövér mannequineket is alkalmaznak

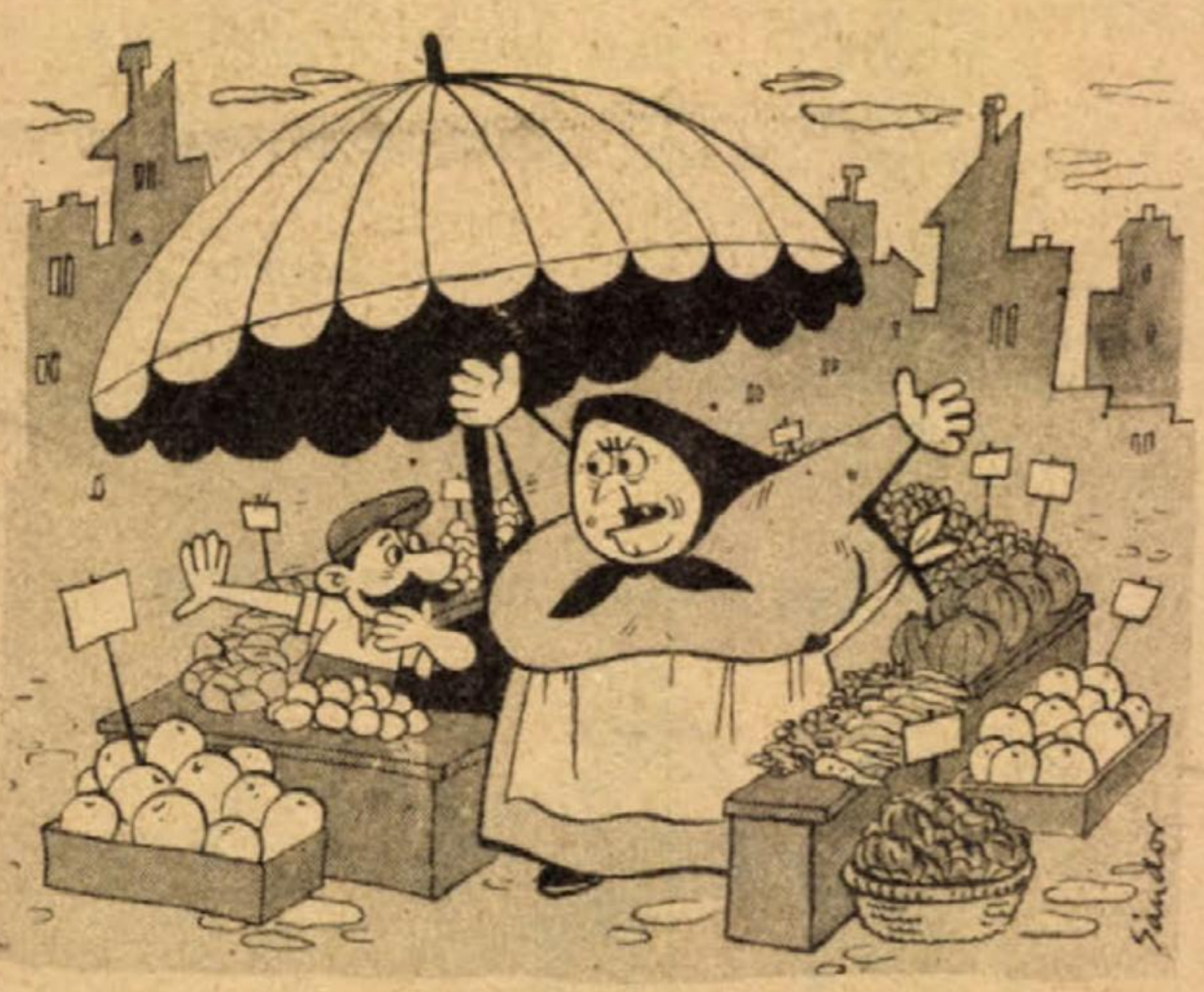

— Ha nem hagysz békén Alajos, elmegyek mannequinnek.

Nagy szerelem

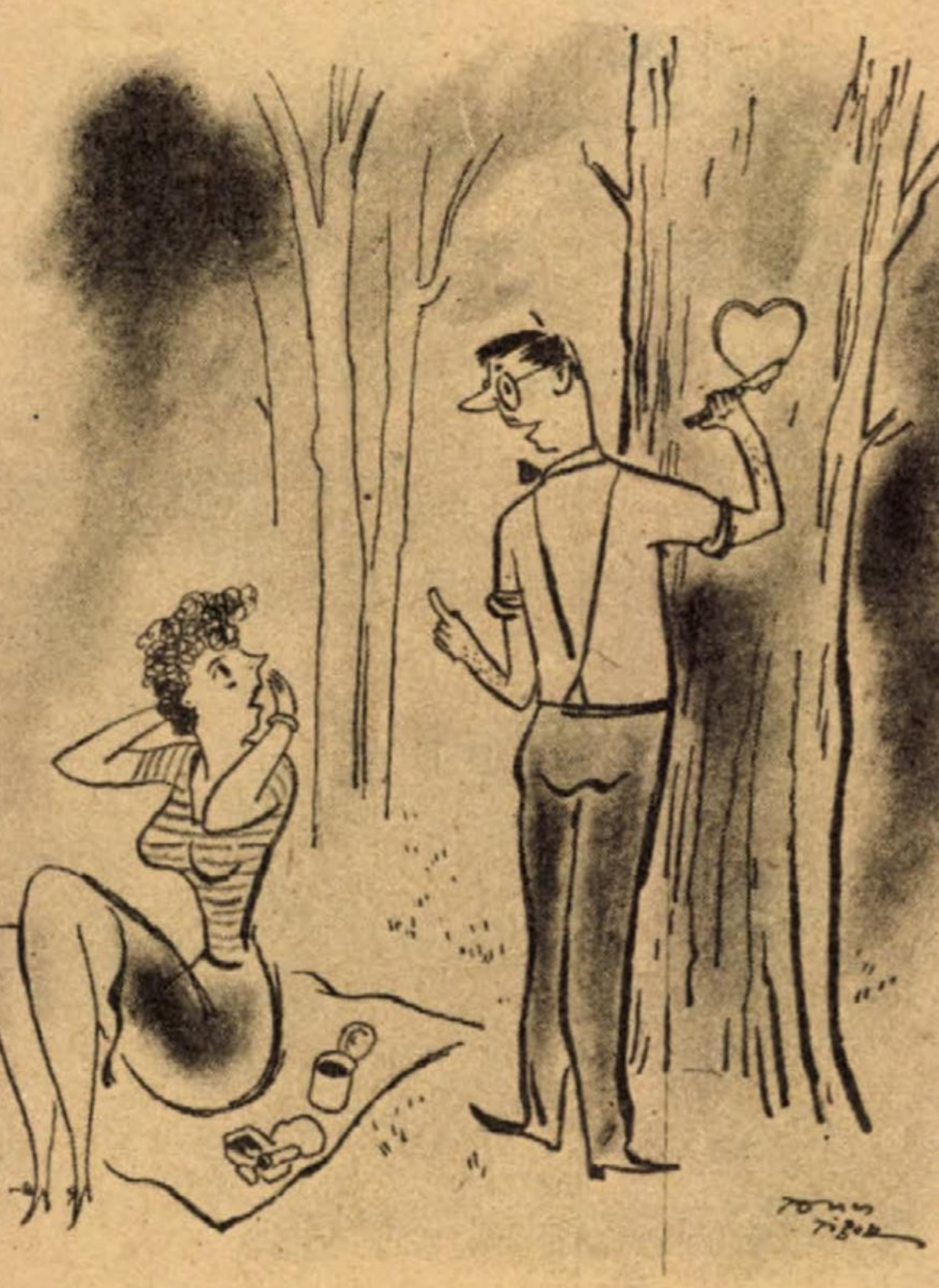

— Hogy is hívnak téged angyalom?

Ünnepel a család . . .

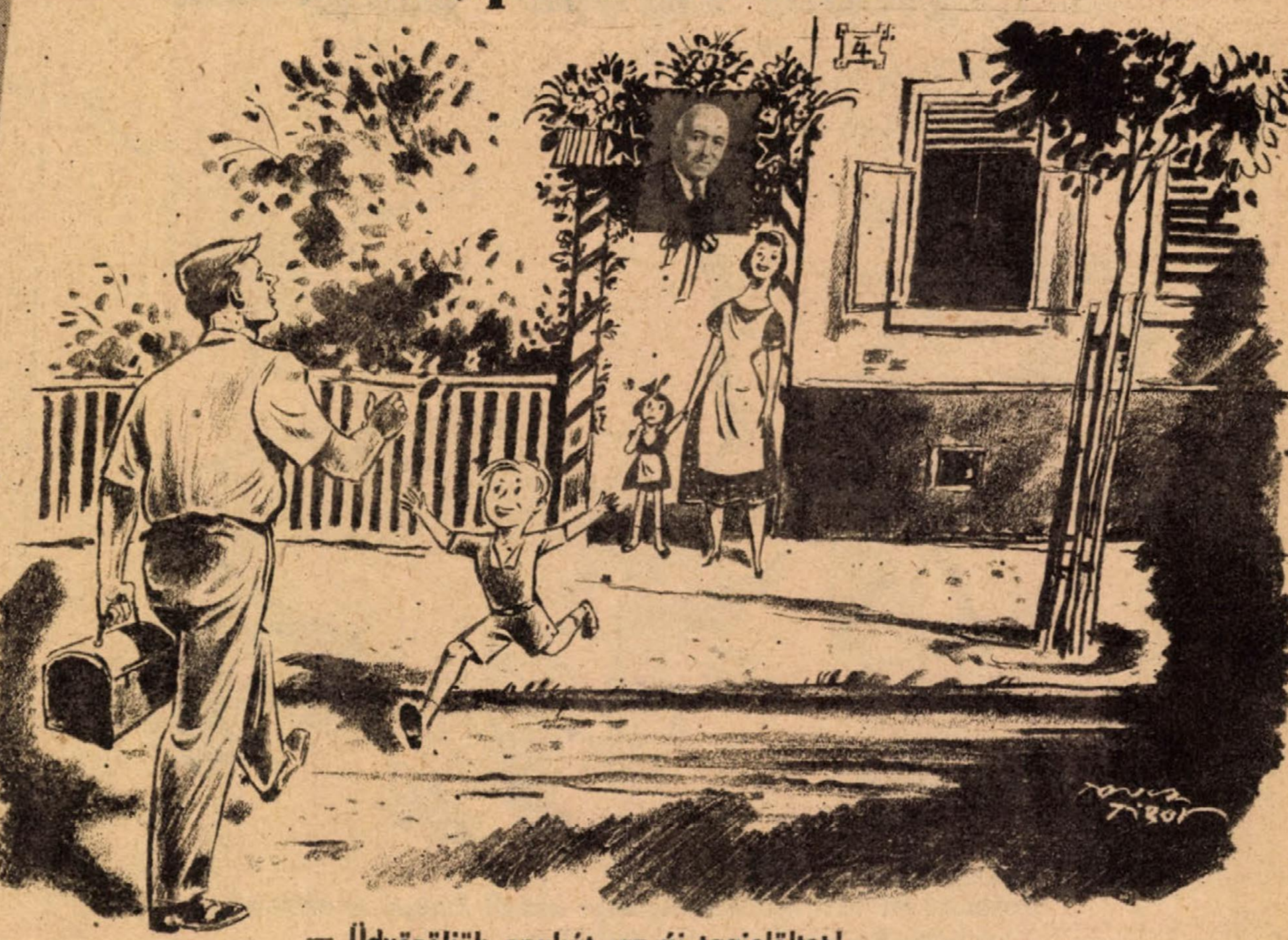

— Üdvözöljük apukát, az új tagjelöltet!

Ne higyj a szeleknek

(Meteorológiai tanulmány)

Amikor vasárnap délben rendes szokás szerint megálltunk az utcasarkon, Kazimir betájolta az orrát a menza irányába és beleszagolt a levegőbe:

— A szél mediterrán eredetű — mondotta — de sajnos nem tudom, hogy mi van ebédre.

Ez még soha nem fordult elő a praxisunkban. Eddig mindig messziről tudtuk, mi az aznapi étlap. Kazimir ugyanis hajdanában tengerész volt és ennek megfelelően kiválóan érti a szelek járását. Most orvostanhallgató és ebben a minőségében tengerész tudománya csak arra jó, hogy a menza felől fújdogáló szélből kianalizálja, mit főztek ebédre?

A menza bejáratánál posztoló öreg koldus szakálla sem árult el semmit, mert csak valami szürkésfehér csapadék látszott rajta. Hamarosan megtudtuk a rideg valóságot. Almaleves volt ebédre, ami mindenkinek nagyon ízlett ugyan, de mi Kazimirrel abban is egyek voltunk, hogy az almalevest igaz szívből utáltuk.

Kedden ismét almaleves volt ebédre és ma elhatároztuk, hogy működésünk színterét egy másik menzára tesszük át. Kazimir ma délelőtt a Mester-utcában járt és miután megállapította, hogy az uralkodó szél dél-délkelet irányú, kellemes kolbász szagot észlelt és a szél nyomán haladva, megtalálta a szag forrását: az egyik iskolában új menzát fedezett fel.

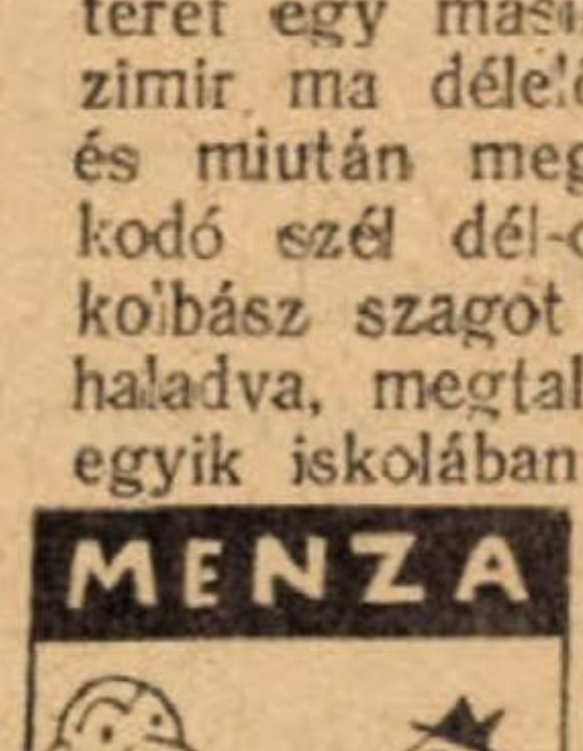

Nem szóltunk senkinek, hanem délben szépen beállítottunk az ígéret földjére. Kazimir itt is megállt a sarkon, szagolt egyet, azután elégedetten bólintott.

Megkerestük a menza vezetőjét és elmondtuk, hogy nagyon szeretnénk itt étkezni, mert hallottuk milyen jól főznek itt.

Csodálatos módon rögtön beleegyezett, sőt maga vezetett be minket az ebédlőbe.

— Juliskám, hozzon két szép adagot a kollegáknak — rendelkezett és leült velünk szemben. Juliskám egy percen belül jött és letett elénk két csordulásig megrakott tányért. Talán mondanom sem kell, hogy mi volt a tányérban. Almaleves.

Keserves arccal néztem Kazimirra, ő pedig rám, azután mindketten arra a magasságos égre, de nem volt más választás. Már csak szégyenből is megettük az egészet.

Mikor elhagytuk a vesztett csata színhelyét, Kazimir szomorúan ballagott mellettem. Látszott rajta, hogy nagyon szégyenli a dolgot. Egyszerre hirtelen megelevenedett.

— Érzed? — kérdezte izgatottan és feleletet sem várva cipelt magával.

Habár sosem voltam tengerész, hanem csak egyszerű orvostanhallgató, már én is éreztem a főttkolbász csábos illatát.

— Előre! Teljes gőz! — adta ki Kazimir a jelszót.

A szag után haladva egyre jobban közeledtünk a hűtlenül elhagyott régi menza felé és végül is odaértünk.

Bűnbánóan mentünk be és szemelőtt tartva azt a régi medikus törvényt, hogy két ebéd mindig sokkal jobb, mint akár egy is, odaálltunk a nagy fazék elé.

Kicsit megkésve értünk be, mert már a repetát osztották, de nekünk is jutott.

Kazimir előttem állt és amikor átvette a tányérját, dühösen fordult felém:

— A keservit! Tudod mi az ebéd?

Nem kellett, hogy megmondja, mert magam is észrevettem: itt is almaleves volt.

Alig vártuk, hogy az utcán legyünk. Kazimir pár lépés után megint megállt és felszagolt az égre: passzát szél és kolbásszag — mondta rövidséggel.

Aktatáskáját kezembe nyomta és tenyerét orrához emelve izgatottan szimatolt előre.

— Kazimir — mondtam neki csendesen — úgylátom az agyadra ment a főtt kolbász.

De ebben a pillanatban már magam is megbántam, hogy szóltam neki, mert én is újra kezdtem érezni, sőt még erősebben, mint bármikor.

Azután valami ellenállhatatlan vágytól vezetve belenyultam a táskájába és rövid keresés után kihorgásztam belőle egy kis csomagot.

Ebben volt az a tíz deka főtt kolbász, amit Kazimir reggel vett a hentesnél s amiről egészen megfeledkezett.

B. Kovács György.

A 7 legizzadságosabb vicce

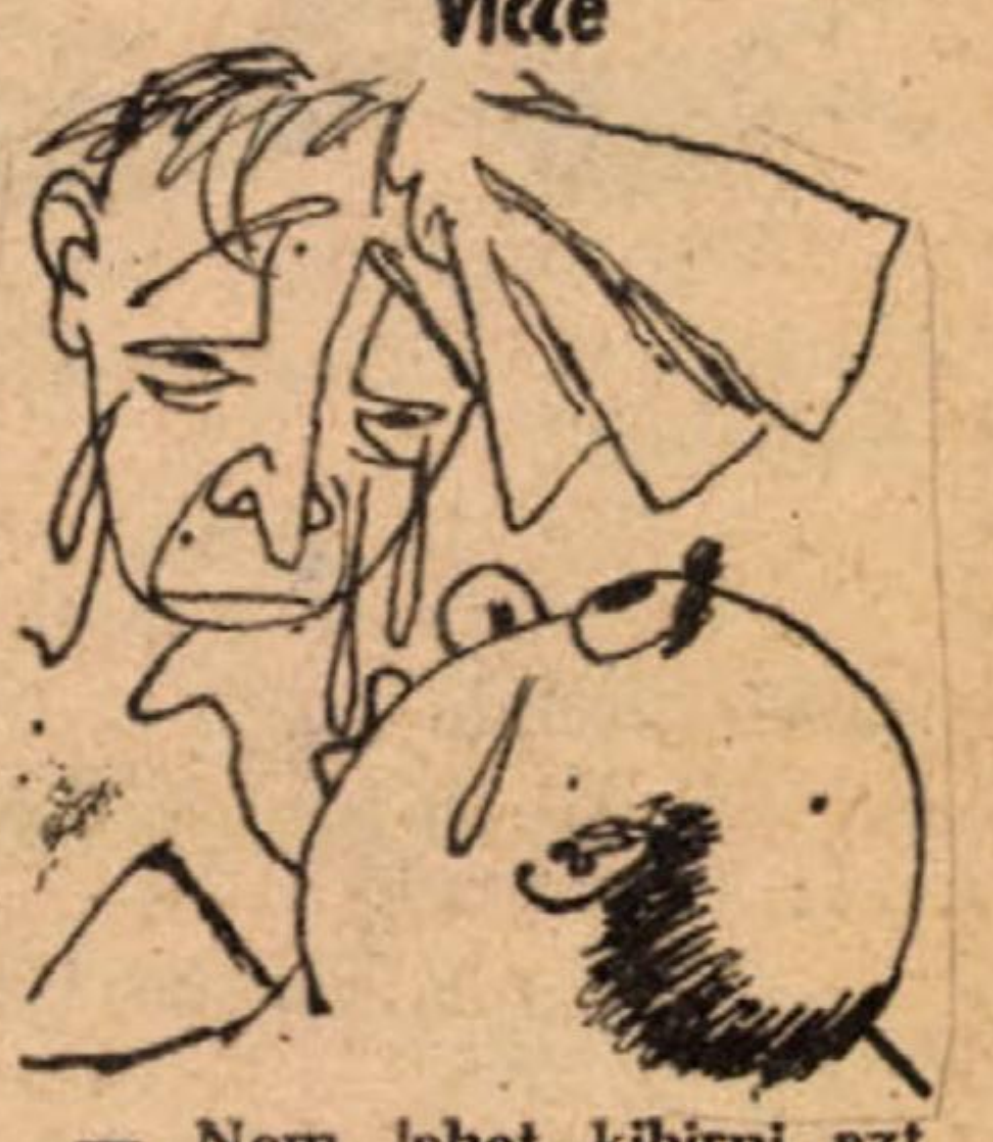

— Nem lehet kibírni ezt a pokoli hőséget! Kucsera kollégám tegnap alsónadrágban ment végig a Körúton!

— És nem lett belőle botrány?

— Nem, mert fölötte egy vászonnadrág is volt.

A 7 legbűbájosabb vicce

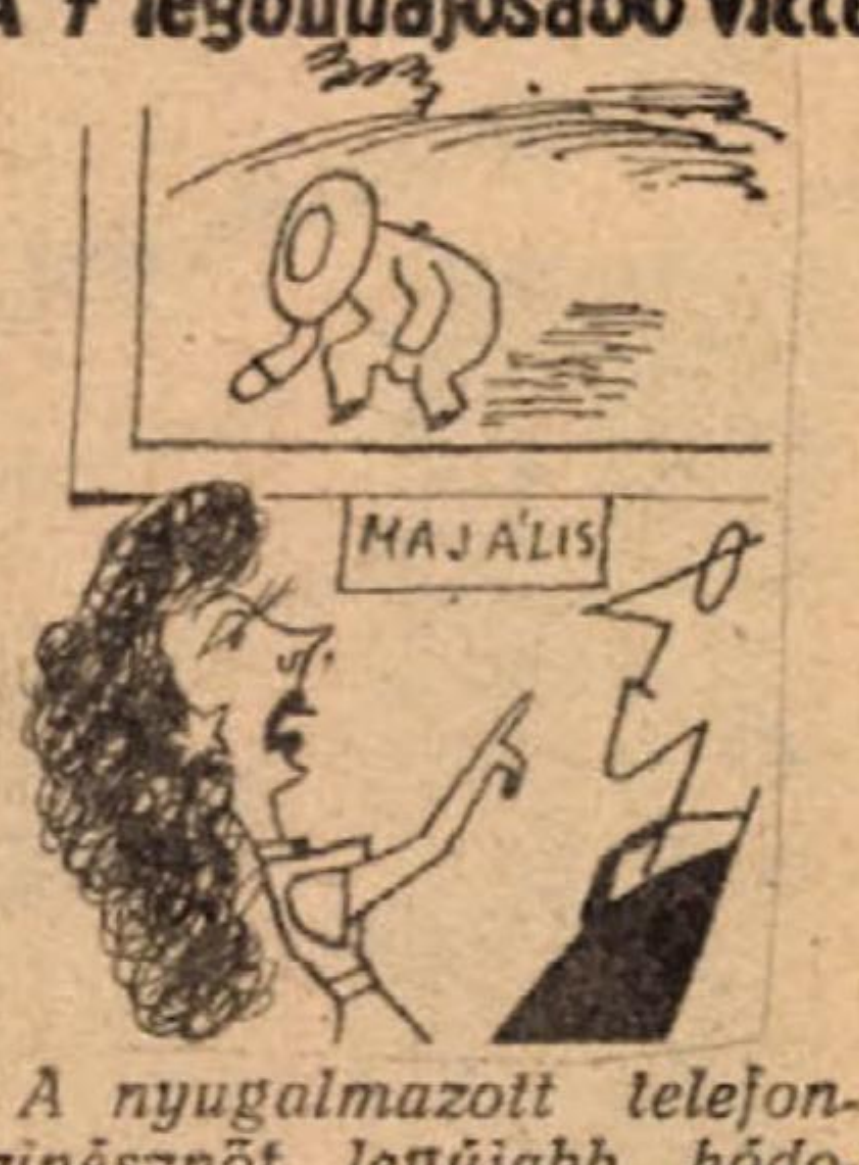

A nyugalmazott telefonszínésznőt legújabb hódolója elviszi a Szépművészeti Múzeumba. Nézegetik a világhírű festményeket.

— Milyen szép volna ilyenekkel telerakni a lakását — mondja ábrándosan a lovag.

— Igen — bólint a hölgy —, de én annyira el vagyok foglalva, hogy nincs időm festeni.

Közgazdaság a ligetben

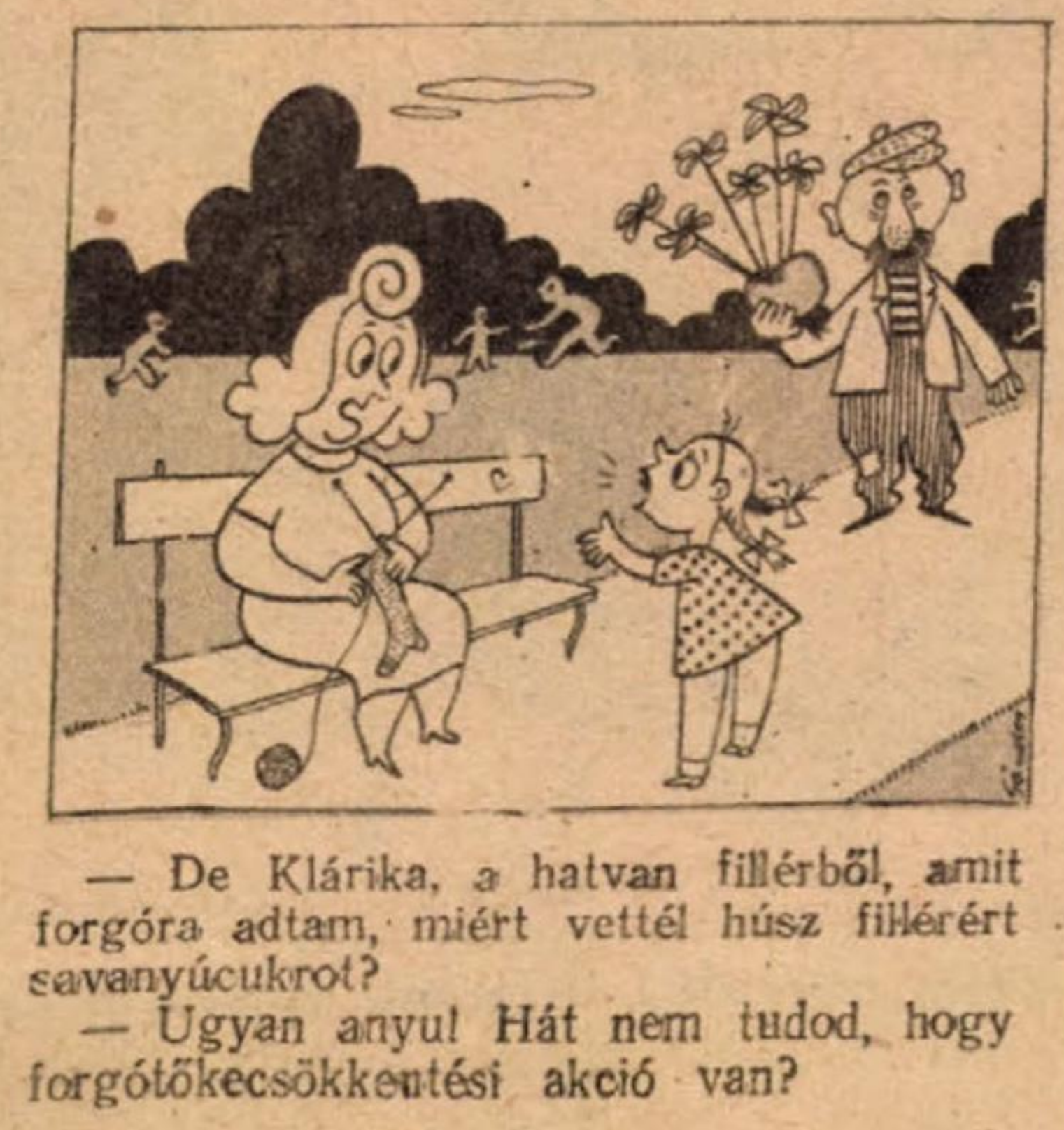

— De Klárika, a hatvan fillérből, amit forgóra adtam, miért vettél húsz fillérért savanyúcukrot?

— Ugyan anyu! Hát nem tudod, hogy forgótőkecsökkentési akció van?

A 7 legbutább vicce

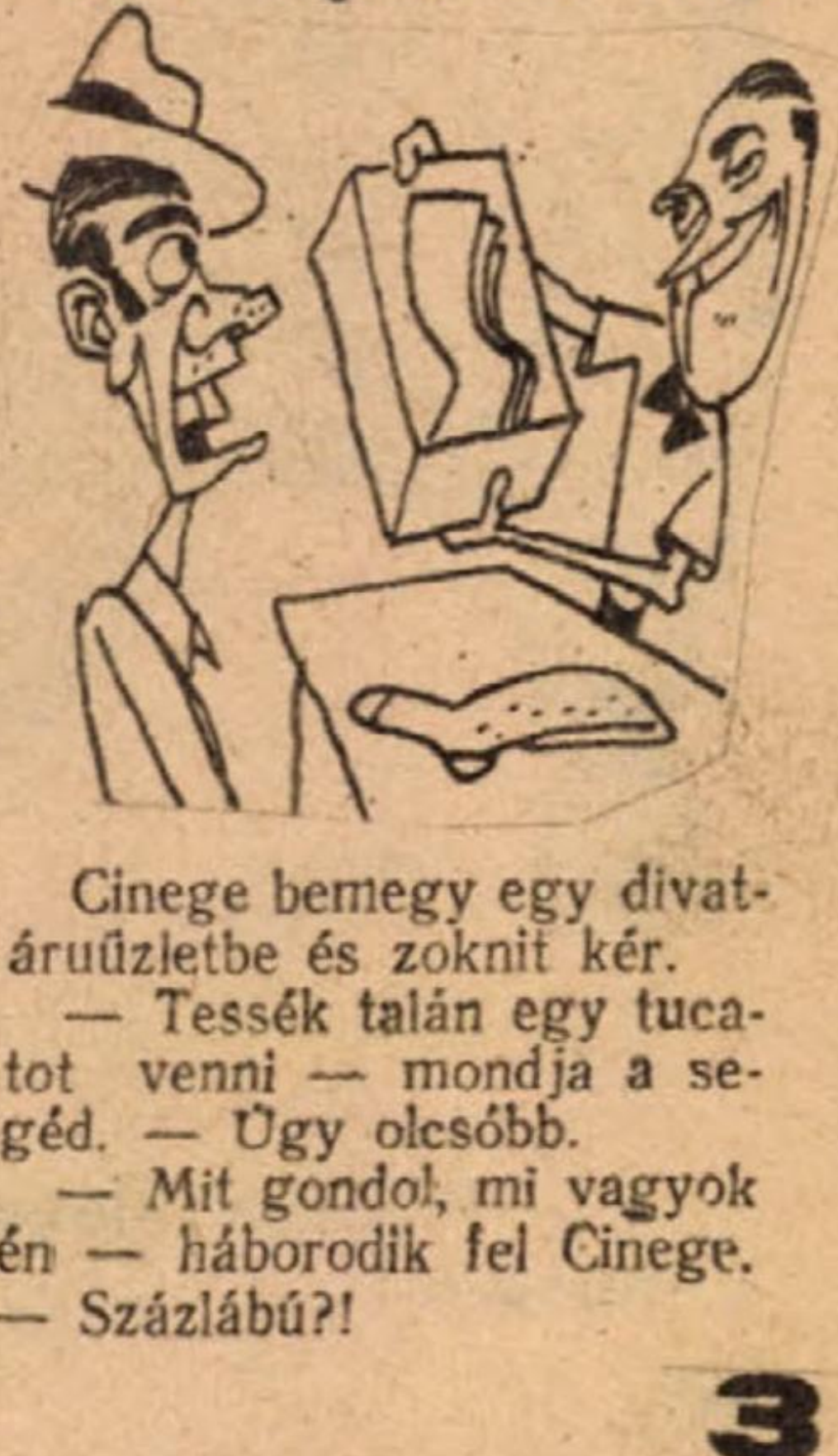

Cinege bemegy egy divatáruüzletbe és zoknit kér.

— Tessék talán egy tucatot venni — mondja a segéd. — Úgy olcsóbb.

— Mit gondol, mi vagyok én — háborodik fel Cinege. — Százlábú?!

Az „Egyesült Európa“ mozgalom

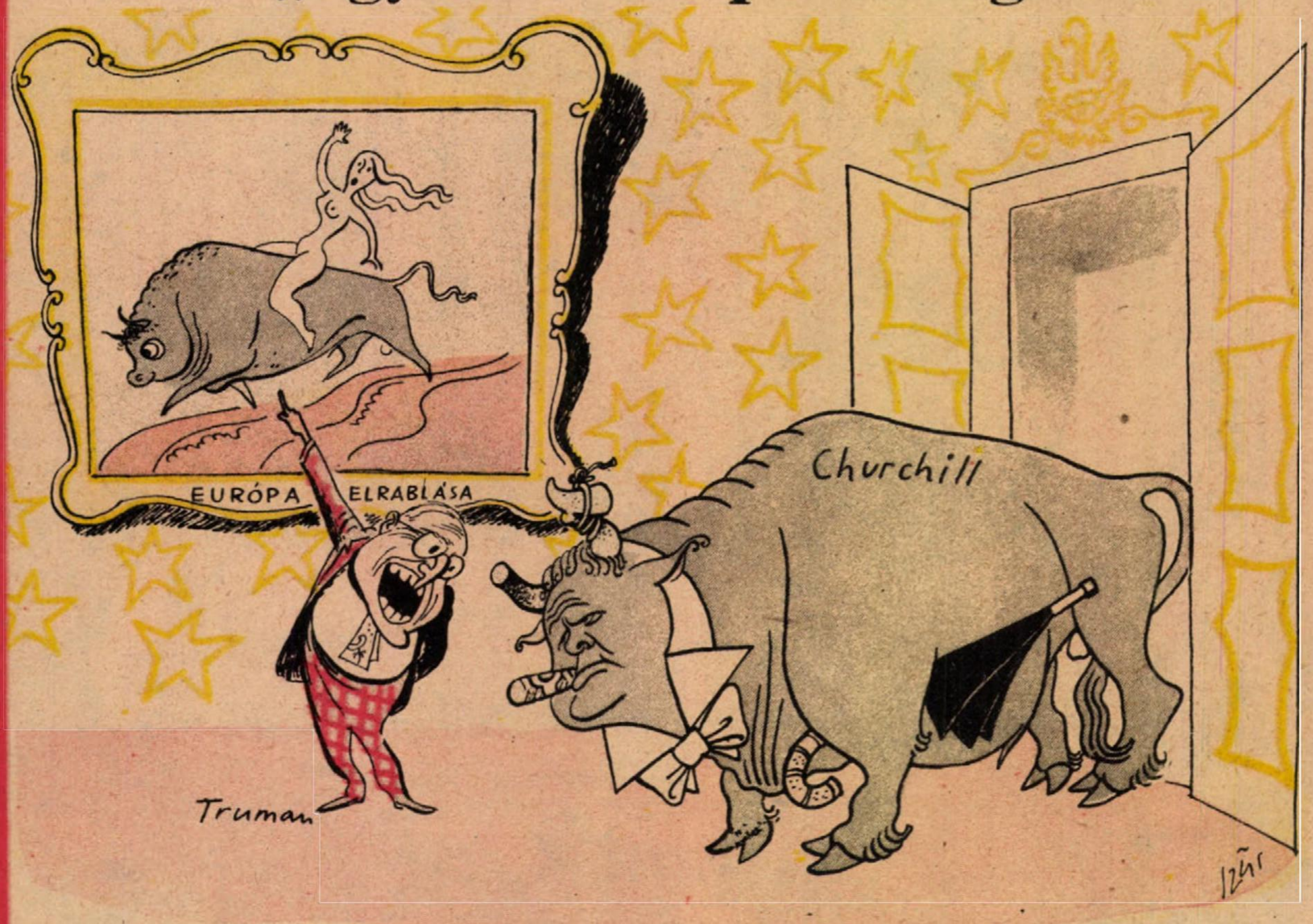

Truman: Mi az Churchillkém, nem sikerül Európa elrablása?
Churchill: Sajnos, nem akar felülni.

Túlzás, de vicces

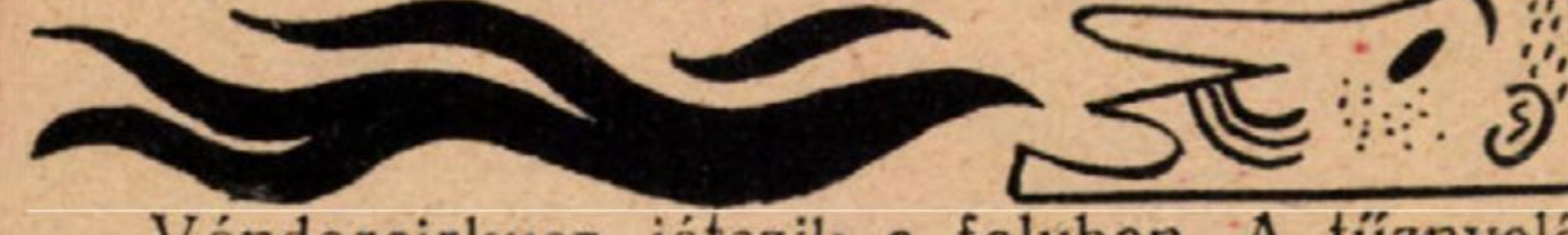

Vándorcirkusz játszik a faluban. A tűznyelő elbóbiskolt. Egyszercsak berohan hozzá az oroszlánszelidítő.

— Ég a cirkusz! — ordítja kétségbeesetten.

A tűznyelő tovább hortyog. Az oroszlánszelidítő elkezdi rázni.

— Mi az? — nyitja fel végre álmosan a szemét a tűznyelő.

— Ég a cirkusz! — ordítja az oroszlánszelidítő a fülébe.

— Kedves, hogy gondolsz rám, — ásít a tűznyelő — de azért kár volt felkelteni, mert már vacsoráztam...

Példázat

arról, hogy az imperialista országok ujságolvasói egyébről sem olvashatnak az ujságjaikban, mint sztrájkokról meg munkanélküliségről.

Balcár Géza gyanakszik a feleségére. Elmegy egy magándetektívhez.

— A feleségem megcsal — mondja neki. — Legyen szíves állandóan követni őt és jelentse nekem, ha valami újat tud.

A magándetektív egy hét mulva jelentkezik Balcárnál és így szól:

— A nagyságos asszony minden délutánját a Liptói Kázmér legénylakásán tölti.

— Nem érdekel — rivall rá Balcár. — Én azzal bíztam meg, hogy jelentse, ha valami újat tud.

Ötven villamoskocsit lopnak el évente a potyázók

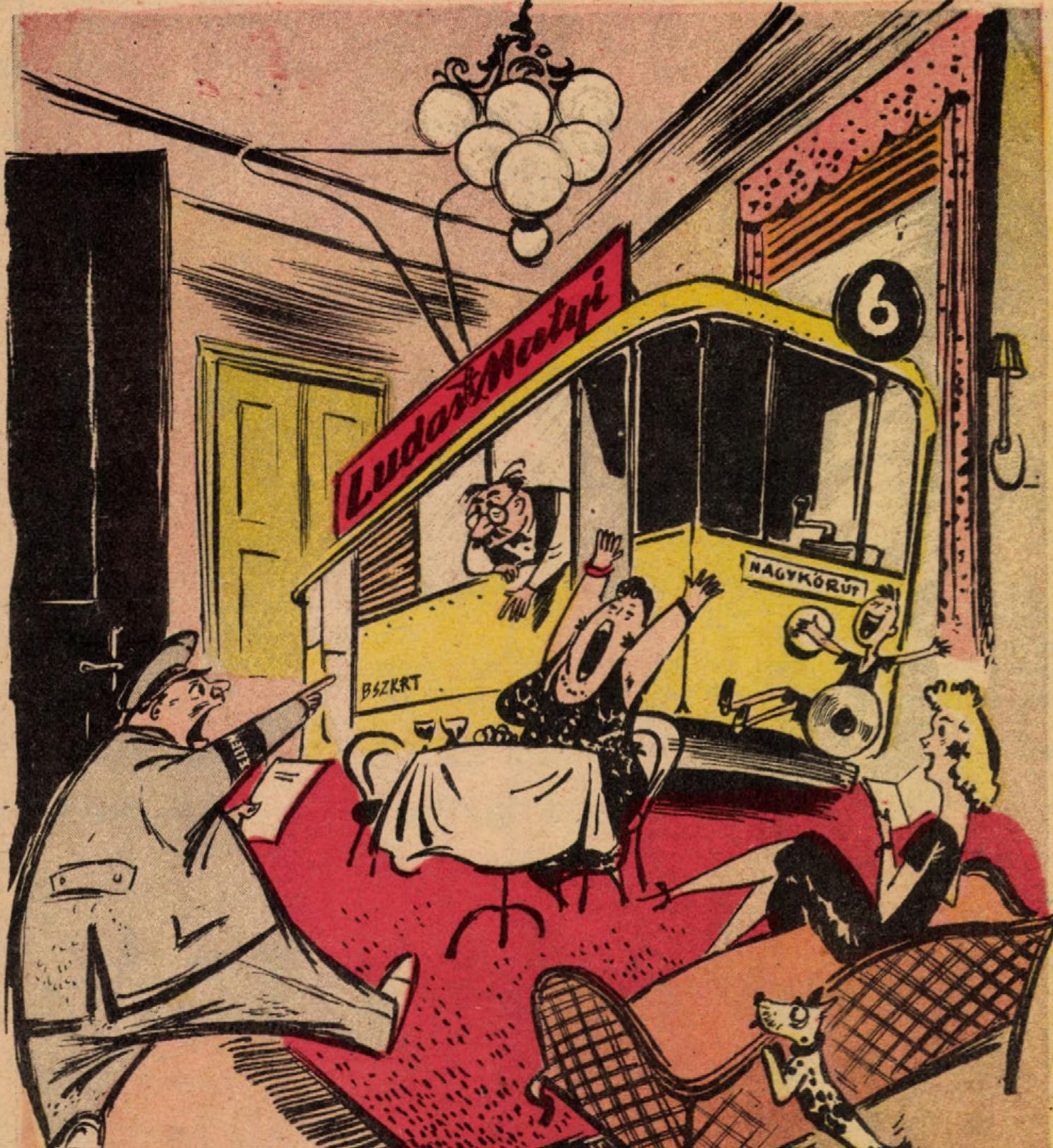

— Megvan, maga sötét bliccelő! Gyerünk vissza a Körútra azzal a hatossal!

A MÁVAG-ban történt

Néhány nappal ezelőtt Szür-Szabó József, a Ludas Matyi rajzolóművésze kint járt a MÁVAG-ban, hogy egy készülő cikkhez rajzot készítsen Pázmány Lajos munkamódszer-átadó esztergályosról. Miután elhelyezkedtek, művészünk nekikezdett a rajzoláshoz. Egyszer csak megszólal Pázmány Lajos:

— Elvtárs! Aztán fogat is rajzoljon, mert mire megjelenik a rajz, addigra az OTI megcsinálja az új fogsoromat!

Pruzsinszki mindig fórban van

Pruzsinszki József elvtárs a Ganz vagóngyárban dolgozik, mégpedig egészen remekül. Nem csoda, hogy a felszabadulás óta már nyolcszor kapott munkajutalmat. Ennek persze minden szaktárs örül, legfeljebb olyan akad, aki irígyli egy kicsit az eredményes Pruzsinszkit.

— Úgy van ezzel a Pruzsinszkival, — magyarázták egy ilyen irígy embernek — hogy mire letárgyalják, milyen jutalmat érdemel az elért munkaeredményéért, addigra Pruzsinszki újabb remek eredményt ér el. S mire megállapítják, hogy újabb eredményéért mennyi jutalom illeti, addigra Pruzsinszki megint csak rászolgál az újabb jutalomra. Hát ki tehet arról, ha Pruzsinszki egy eredménnyel mindig fórban van.

Gergely Miklós:

Az Isten háta mögött

A mult héten keresztülszaladtam gépkocsival fél Magyarországon. Egy K. nevű alföldi községben kötöttem ki.

A faluban hozzám csatlakozott egy pesti úr, bizonyos Popelka.

— Itt vagyunk az Isten hátamögött — fintorította el a képét. — Hogy élnek ezek itten? Node ne féljen semmit, én tudok a nyelvükön beszélni!

Csendes, kedves júliusi vasárnap volt. Szinte hallani lehetett a csendet.

Csizmás parasztember ment el mellettünk. Mintha egy Móricz-novellából vágták volna ki.

— Hé, halli-é kend! — kiáltott rá Popelka.

— Ön szólt, uram? — fordult meg a csizmás.

— Én hát! — ütötte hátba Popelka s kacsintott. — Mönünk ekkis jófajta gugyira, he? Meglocsoljuk aztat a garatot, hogy ki ne száraggyék, he!

— Bizonyára így van, ha ön mondja, — mondta udvariasan az ember — bár egy szót se értek belőle, hogy őszinte legyek.

— Osztég hová lesz a séta?

— Megyek a gépállomásra szakkönyveket olvasni.

— Ujságot is olvas tán, komám uram?

— Most csak kettőt naponta, mert kemény dologidő van. Hát ön hány újságot olvas?

— Hányat? — krákogott Popelka. — Hű de meleg van. Egy pohár szódás bor nem volna rossz. Nem gólya az ottan?

— Hány ujságot olvas? — kérdezte makacsul az ember.

— Mikor hogy — felelte kitérően Popelka, aztán odasúgta nekem. — Nem paraszt ez, ez biztosan a segédjegyző, vagy a főállatorvos.

Popelka bemutatkozott. Az ember is. Háromholdas újgazda volt.

Akkor négy ember ért utol bennünket. Azok is újgazdák voltak.

— Aggyik az Isten — mondta Popelka.

— Jónapot kívánok — mondták ők.

Egyikük fehérbajuszos öregember volt, lehetett vagy hatvan esztendős.

— Oszt mit iszunk? — kérdezte tőle duhajul Popelka.

— Mi semmit, mert mi pingpongozni megyünk a gépállomás kultúrtermébe.

— Pingpongozni?

— Asztaliteniszneк is hívják, ha tetszik ismerni. Tetszik látni azt az embert? Annak vannak a legjobb bekkhendjei a faluban.

Beértünk a kultúrházba. Az emberek olvastak, sakkoztak, pingpongoztak, röplabdáztak és vitatkoztak.

Mindjárt az ajtónál gyönyörű szál legény ült, egészen beletemetkezett egy könyvbe.

— Mija, koma? — csapott a vállára Popelka. — Olvasunk, olvasgatunk? Oszt mi jót olvasunk? Kalendárium? Detektívregény? Kovboj? Piff-puff? Csim-bum?

— Nem kérem — felelte szeliden a szép szál legény. — Az Anti-Dühringet olvasom.

Popelka egy pillanatig bizonytalanul nézett a levegőbe. Aztán feltalálta magát.

— Osztjó izgalmas?

— Hallatlanul érdekes. Reggel kezdtem olvasni és már a végén tartok.

Popelka ijedten emelte fel az ujját:

— El ne mondja a végét, mert hátha egyszer én is elolvasom...

Kényes kérdés

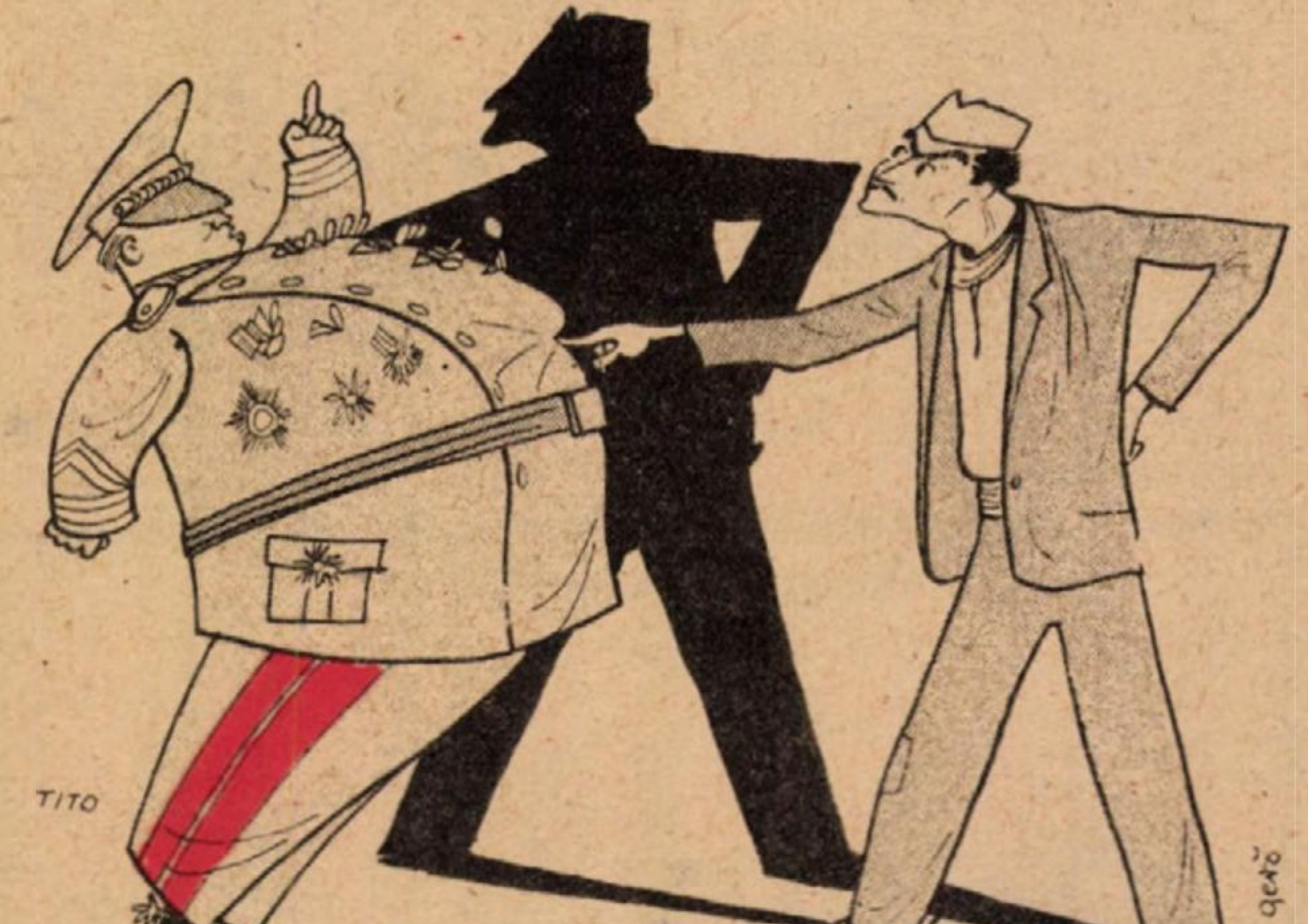

— Mitől nőtt ilyen nagyra a pocakja, Tito úr?
— Kidüllesztem, hogy ebben is hasonlítsak Göringre.

A sakkverseny után

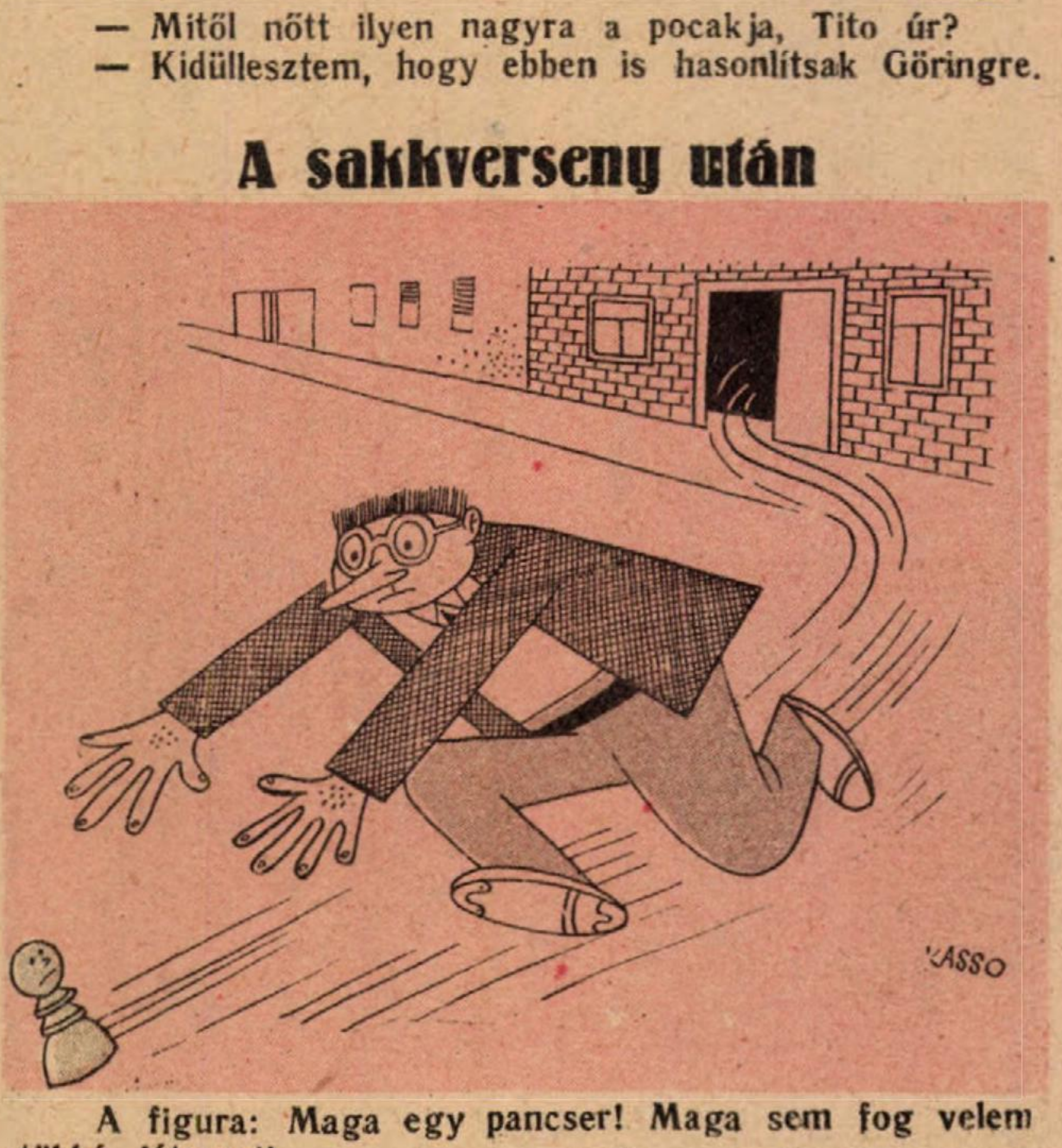

A figura: Maga egy pancser! Maga sem fog velem többé játszani!

Ennek tapsol minden tenyér, Jobb és olcsóbb lett a kenyér!

Az USA távirati tiltakozása a budapesti Nagycsarnokhoz

AZ USA KORMÁNYA VÉRIG SÉRTVE OLVASTA A PESTI LAPOKBAN, HOGY AZ IDÉN JÚLIUSBAN REKORDOT ÉRT EL A ZÖLDSÉGFELHOZATAL stop TILTAKOZUNK stop A ZÖLDSÉGFELHOZATAL REKORDJÁT, SŐT VILÁGREKORDJÁT AMERIKA HANGJA CÍMŰ RÁDIÓADÁSAINKBAN NEMCSAK JÚLIUSBAN, DE AUGUSZTUSBAN IS RENDÜLETLENÜL MI TARTJUK stop. NAHÁT stop.

E. A. GRAPEFRUIT NAGYKÖVET
AZ USA ZÖLDSÉGKERTELLENÉK ELNÖKE

Kövér tőkés álma

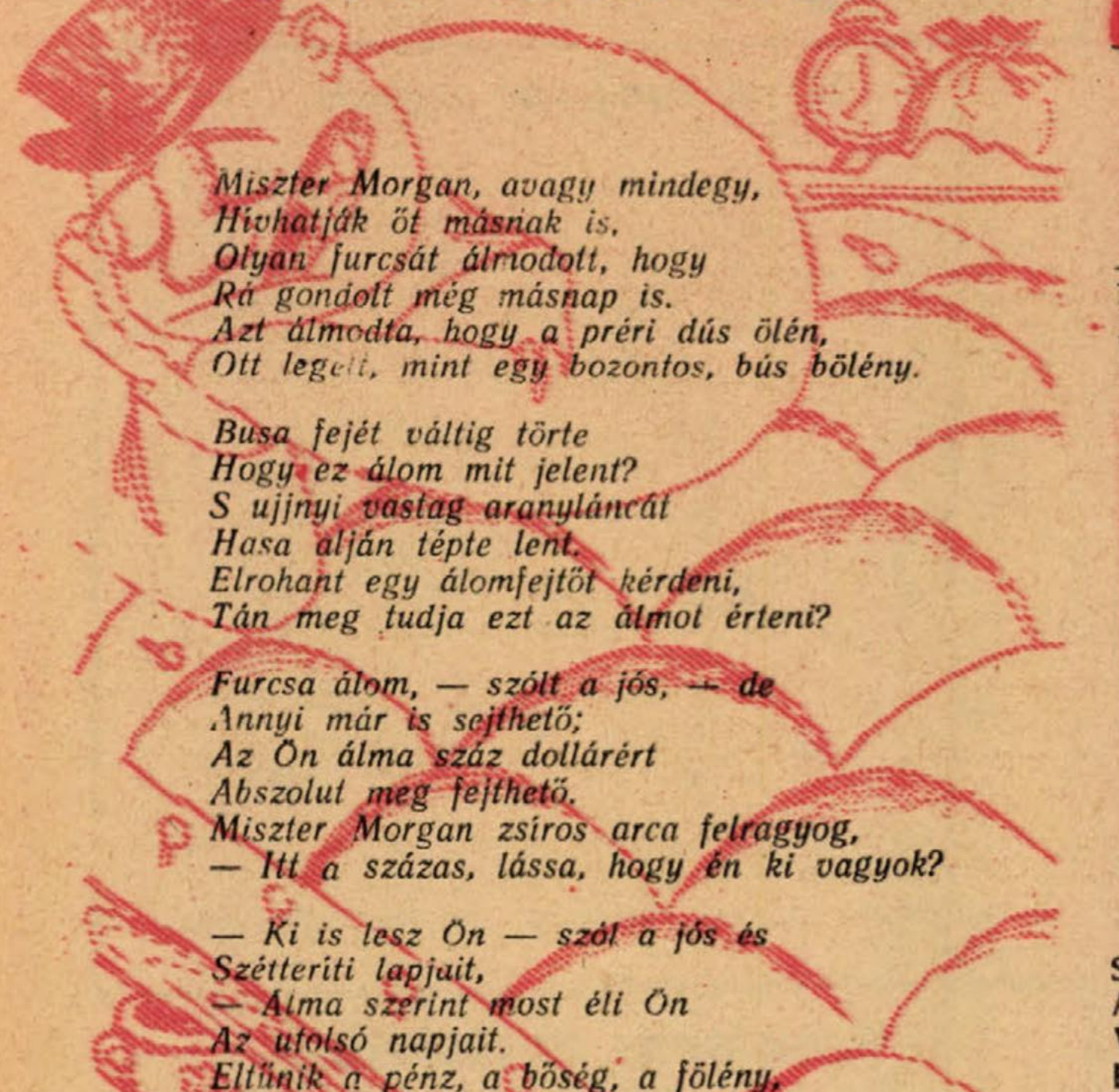

Miszter Morgan, avagy mindegy,
Hívhatják őt másnak is.
Olyan furcsát álmodott, hogy
Rá gondolt még másnap is.
Azt álmodta, hogy a préri dús ölén,
Ott legelt, mint egy bozontos, bús bölény.

Busa fejét váltig törte
Hogy ez álom mit jelent?
S ujjnyi vastag aranyláncát
Hasa alján tépte lent.
Elrohant egy álomfejtőt kérdeni,
Tán meg tudja ezt az álmot érteni?

Furcsa álom, — szólt a jós, — de
Annyi már is sejthető;
Az Ön álma száz dollárért
Abszolut meg fejthető.
Miszter Morgan zsíros arca felragyog,
— Itt a százas, lássa, hogy én ki vagyok?

— Ki is lesz Ön — szól a jós és
Szétteríti lapjait,
— Álma szerint most éli Ön
Az utolsó napjait.
Eltűnik a pénz, a bőség, a fölény,
Mert kihaló fajta ma már a bölény!

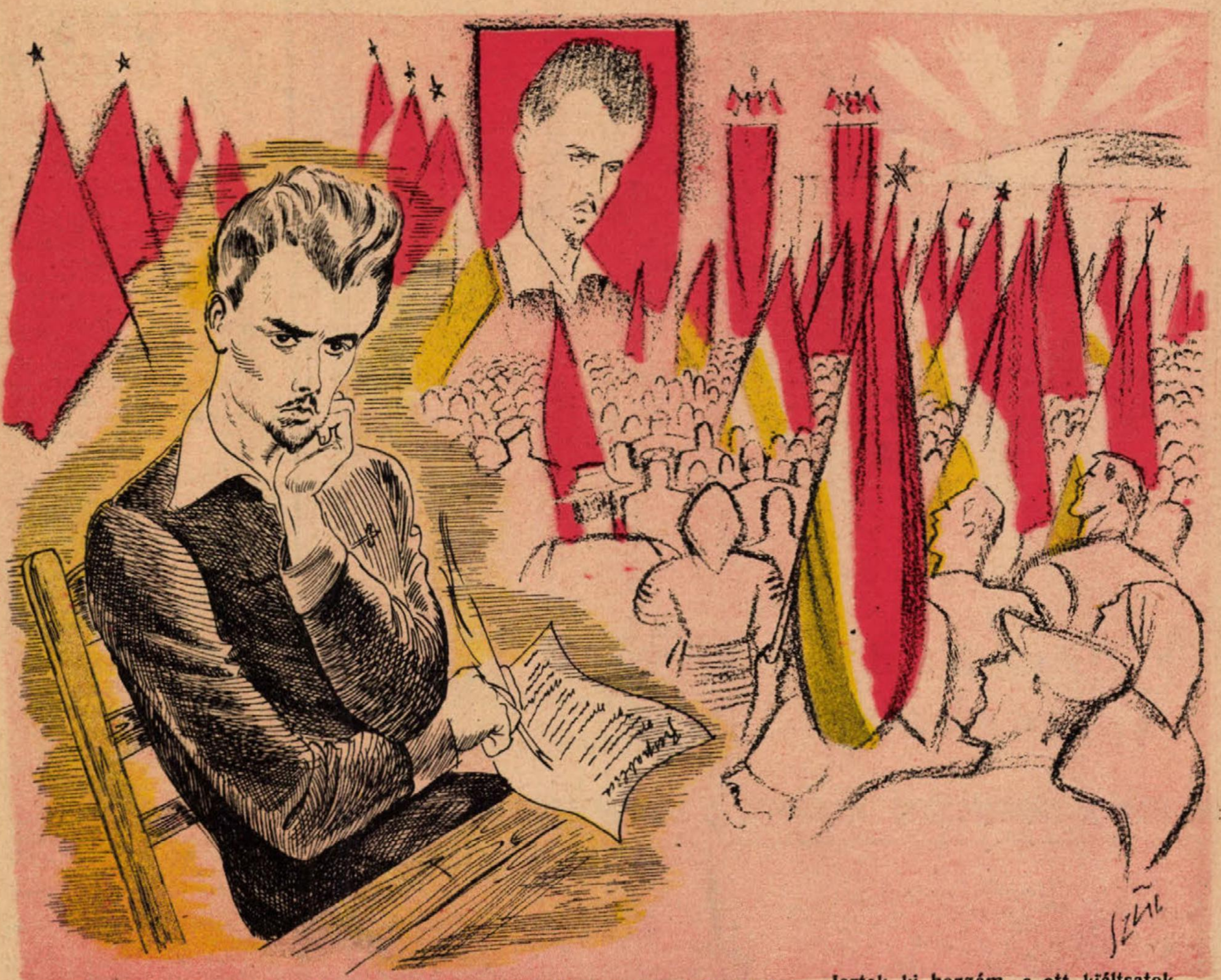

Szeretném tudni, ott leszek-e én
A győzedelmi fényes ünnepélyen?
Vagy akkorára már tán elvisz az
Enyészet s ott lenn tart a sírba', mélyen? —

Ha meg nem érem e nagy ünnepet
Barátim, emlékezzetek meg rólam . . .
Republicanus vagyok s az leszek
A föld alatt is ott a koporsóban!

Jertek ki hozzám, s ott kiáltsatok
Síromnál éljent a respublicára,
Meghallom én azt, s akkor béke száll
Ez üldözött, e fájó szív porára.

(Petőfi: „A Respublica")

Állami borjúszülőotthon létesült

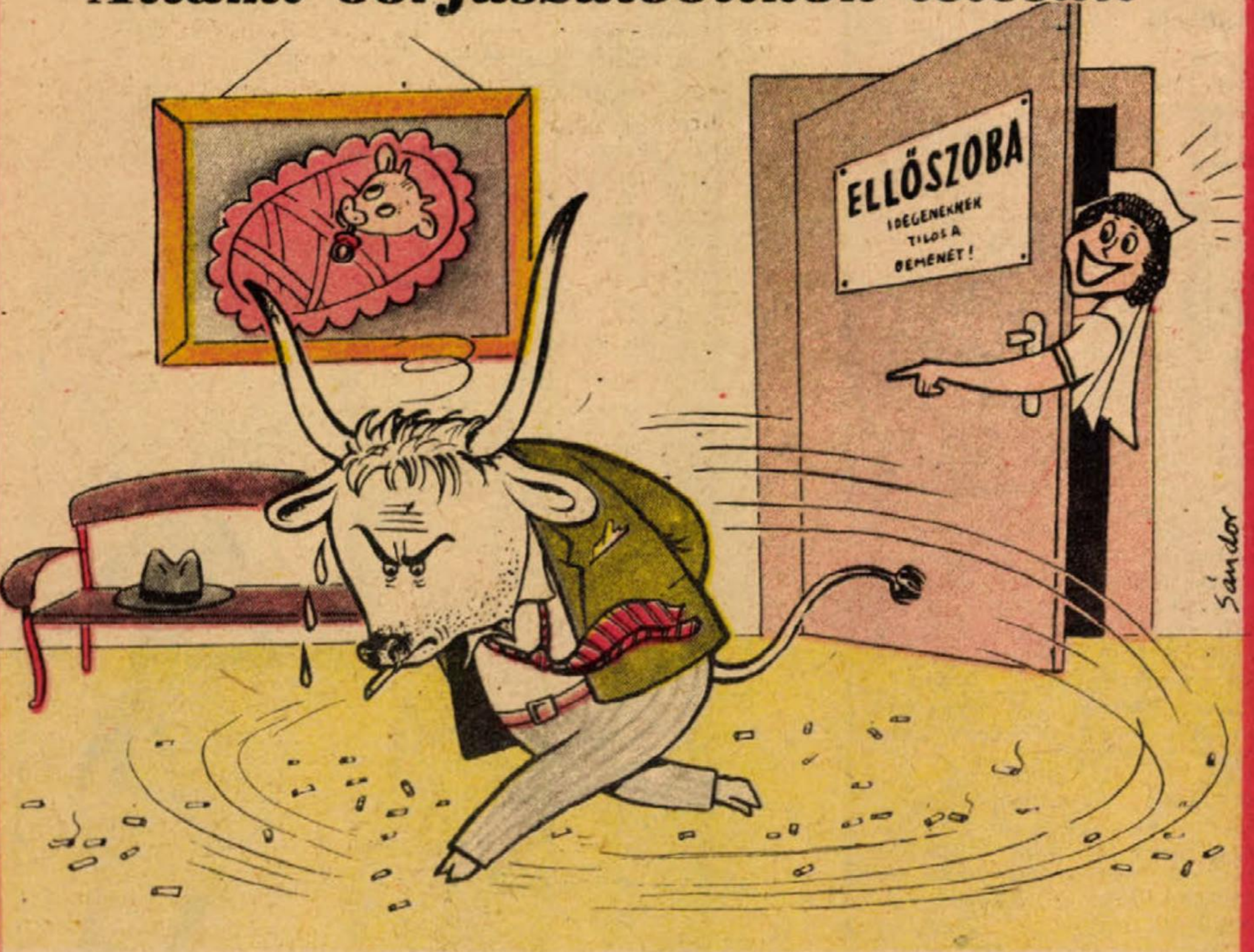

— Ünő!

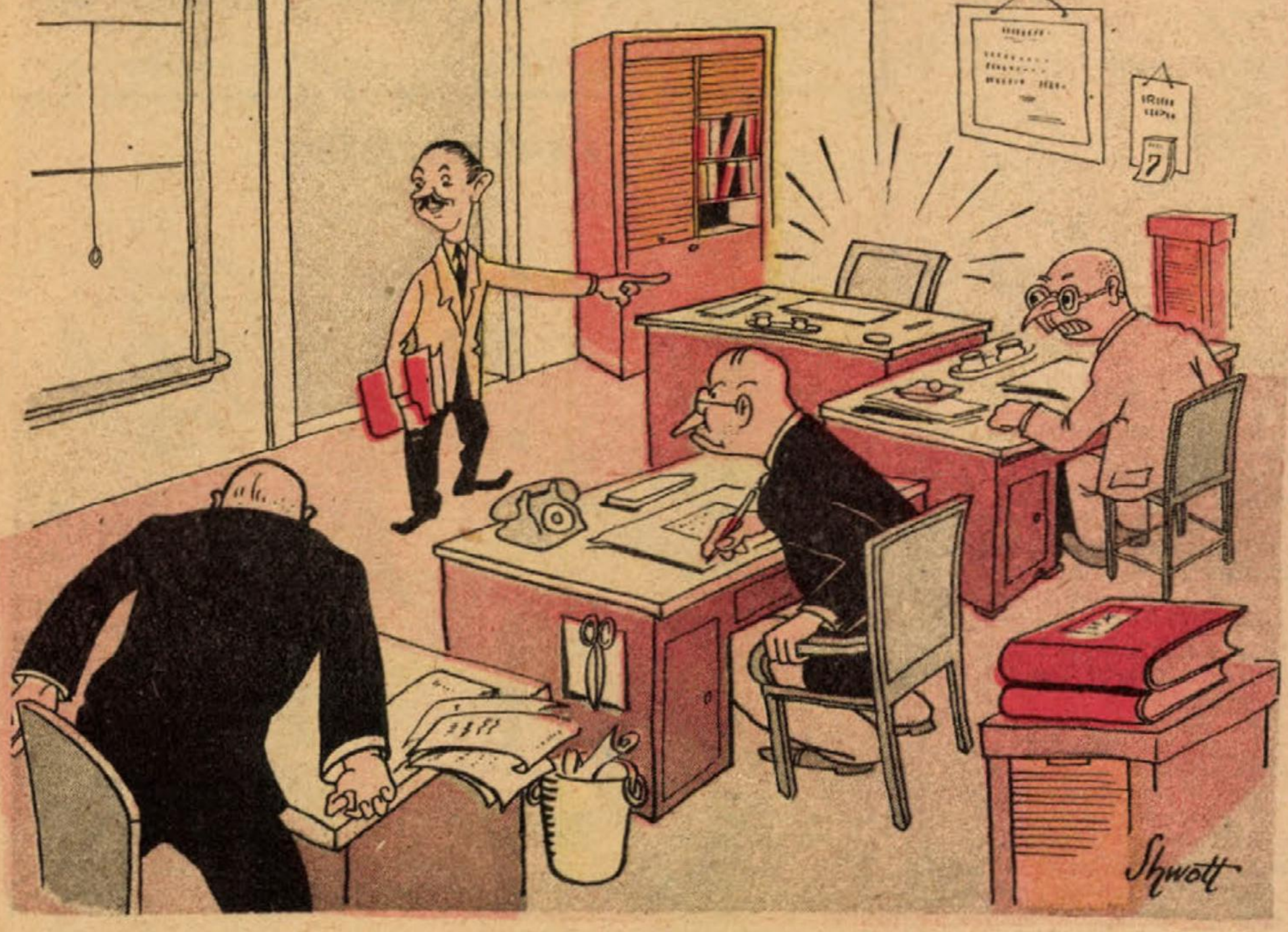

Túlridegek a hivatalnokok

— Hol van a Kőpataki úr?
— Lement a pincébe mosolyogni.

TEHETSÉG KUTATÓ pályázatunk

határideje augusztus 1-én lejárt. A beérkezett — örvendetesen nagyszámú — pályázatok feldolgozását megkezdtük s a pályázat részletes eredményét lapunk 38. (szeptember 15-én megjelenő) számában fogjuk közölni.

Nevelő hatású színmű

A fiatal szerző első színműve, bizony, nem sikerült. Az előadáskor vontatottnak, unalmasnak bizonyult. Néhány nappal a bemutató után felkereste egyik barátja és vígasztalni kezdte:

— Ne gondold azért, hogy ez kárbaveszett munka volt. Valami haszna ennek is van.

— Óriási haszna van! — lelkendezett ragyogó arccal a szerző. — Most már nyugodtan tudok dolgozni, nem zajonganak a gyerekeim.

— Hogy-hogy?

— Azt mondtam nekik: ha rosszalkodnak, mégegyszer elviszem őket a darabomhoz.

Példázat

a fontról és a frankról

Piszlicsár Ernőt meglátja egy ismerőse, amint szomorú arccal álldogál a Dunaparton.

— Mi történt? — kérdi tőle csodálkozva.

— Fogadtam egy barátommal, hogy ki bírja ki tovább a víz alatt.

— Na és?

— Sajnos, úgy látszik, hogy ő győzött, mert már egy félórája van lent.

A 7 legjobb nyaraló vicce

Szabó hazajön Tihanyból, ahol két hétig nyaralt.

— Hogy mulatott? — kérdik tőle a kollégái.

— Remekül — feleli Szabó —, csak volt egy nagy bosszúságom.

— Éspedig?

— Olyan sokan voltak, hogy akárhányszor belekiabáltam a visszhangba, mindig mással beszélt...

Itt az új hőhullám

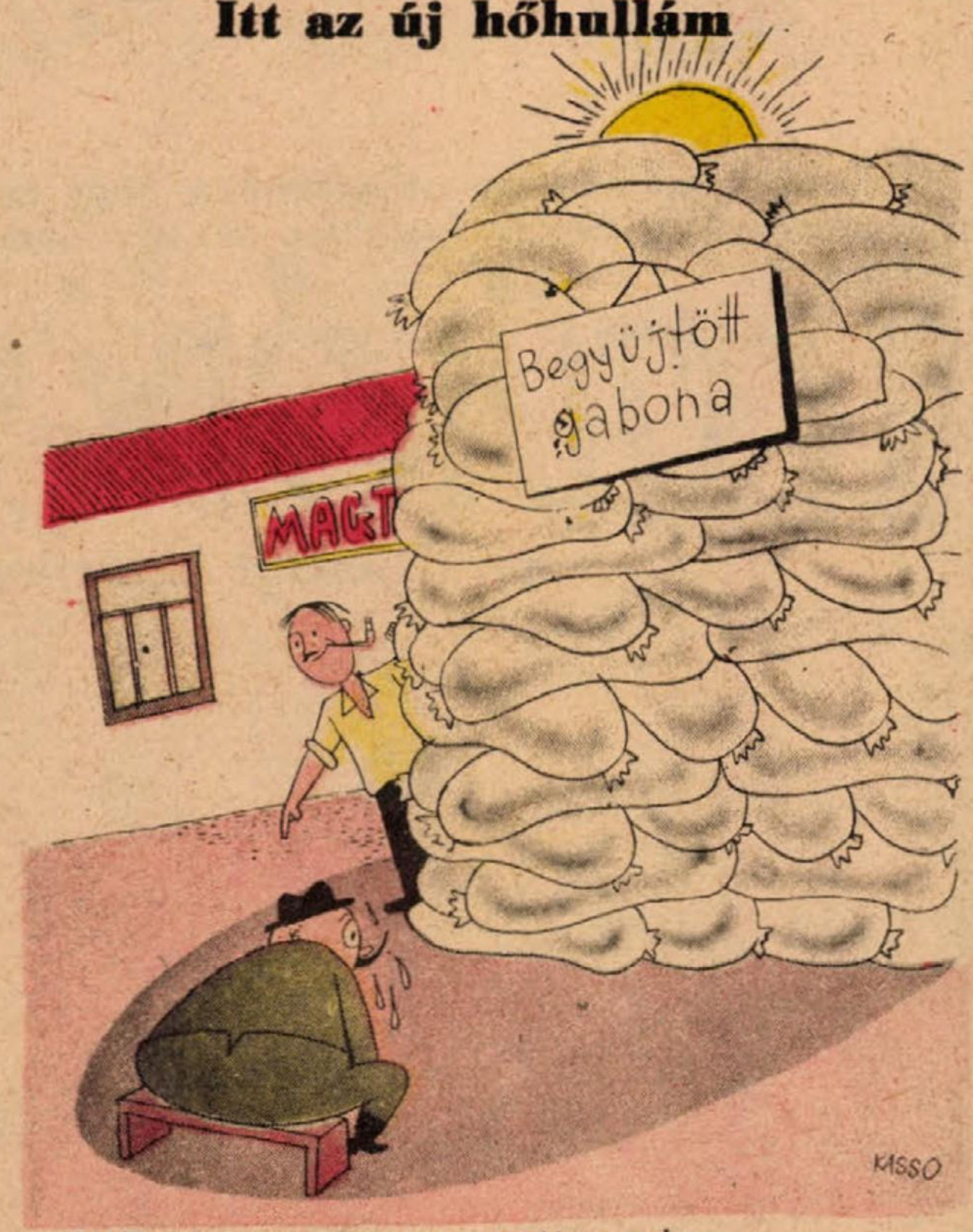

Kulák: Jaj, végem van, megüt a guta.
Dolgozó paraszt: Dehiszen árnyékban ül.
Kulák: De nézze meg, minek az árnyékában ülök.

Angyali dolog

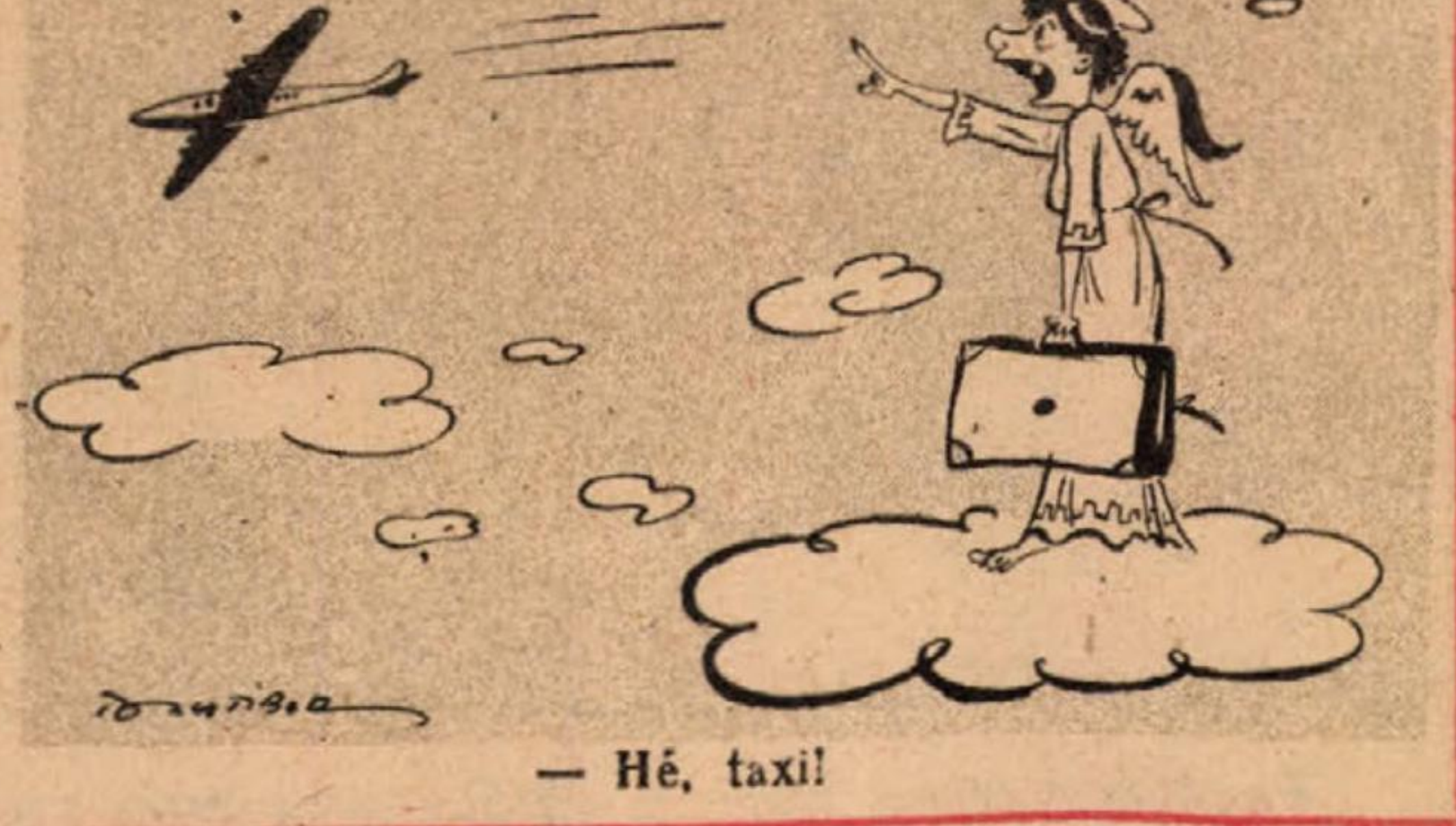

— Hé, taxi!

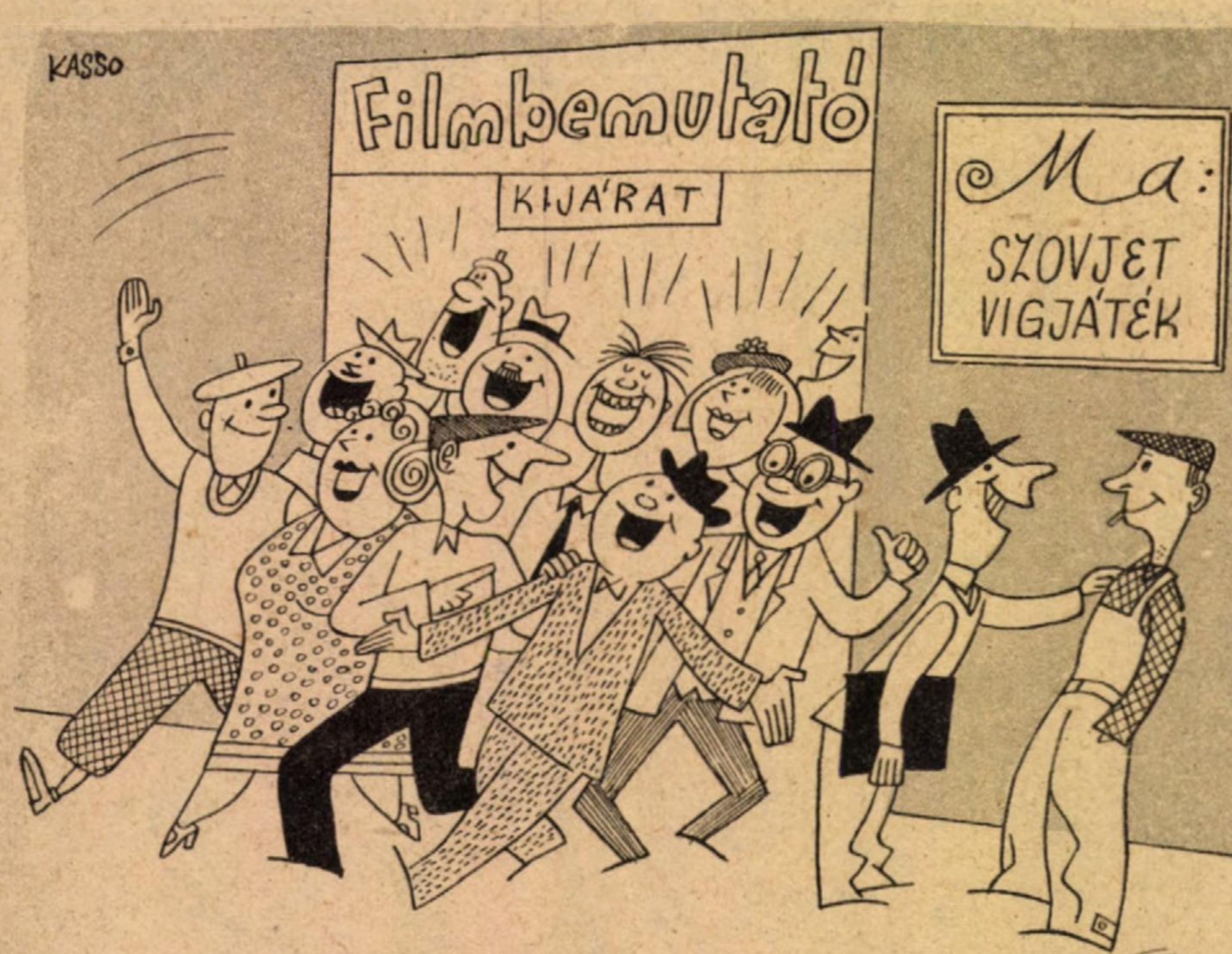

Marianske Laznéban

— Mit láttak elvtársak, hogy ilyen derűs az arcuk?

— Egy remek szovjetvigjátékot.

— És nevettek már ilyen jót amerikai filmen is?

— Igen, tegnap azon a drámán!

Az éhező németekkel fizettetik a berlini légihíd költségeit

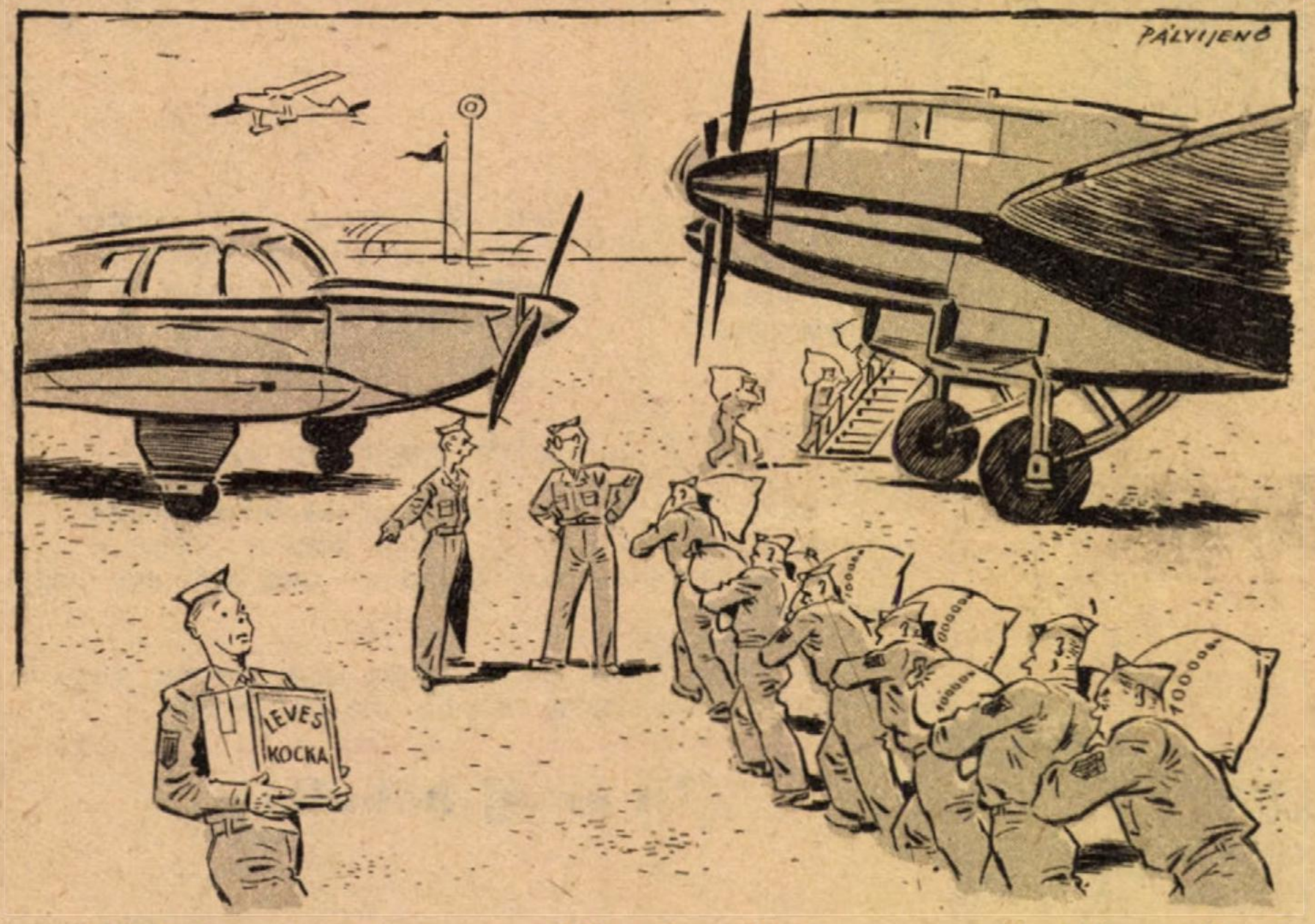

Képünk azt mutatja szemléltetően, hogy az amerikaiak mit hoztak a németeknek a berlini légihídon és mit visznek el tőlük a légihíd fejében.

KÉSZÜLŐDÉS

az ifjúsági sportvilágbajnokságra

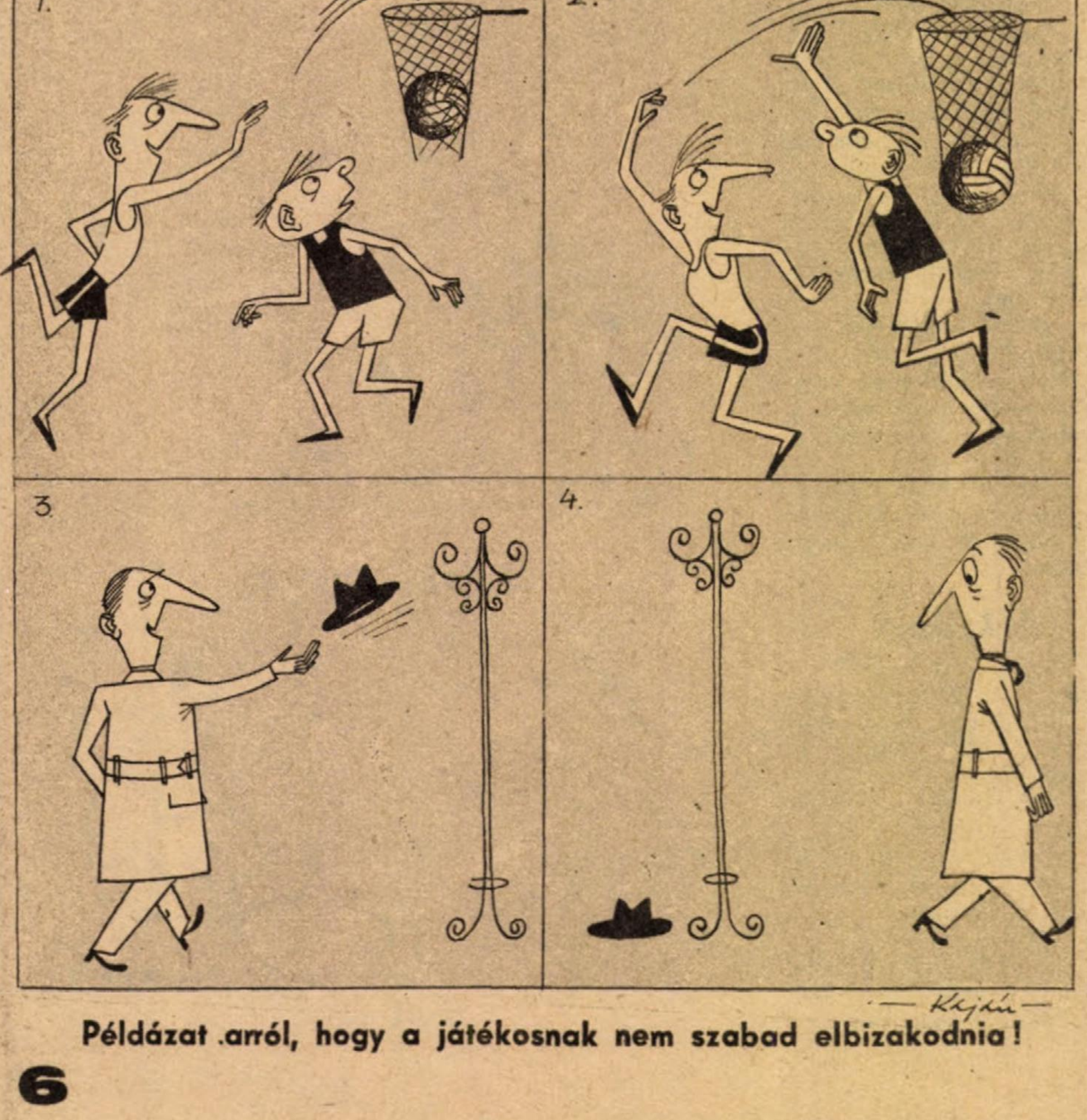

Példázat arról, hogy a játékosnak nem szabad elbizakodnia!

Akinek nem szabadna lennie

Kihaszna

Nem, a cím nem sajtóhiba. Nem a mihaszna szót szedte a szedő kihasznának. Ez a kihaszna új szó, én találtam ki és már régen esedékes volt a kitalálása, mert a fogalom már régen megvolt, csak neve nem volt még a magyar nyelvben.

Kihaszna fráter az, aki uzsonnára látja vendégül Karmazsin elvtársat és kávé közben egyszerre csak felkiált:

— Jaj, Karmazsin úr, illetve elvtárs, most jut eszembe, hogy maga szerelő úgye? És élmunkás?

— Igen — mosolyog szerényen Karmazsin elvtárs.

— Dehiszen ez nagyszerű! — dalolja a Kihaszna fráter. — Jöjjön csak ki a fürdőszobába, valami kis izé

van ottan, maga egy mozdulattal meg tudja csinálni, már három napja dől a falból a viz...

Karmazsin elvtárs megnézi.

— Ehhez szerszámok kellenek — mondja.

— Szaladjon haza értük — mondja a Kihaszna. — Hiszen maga itt lakik Kőbányán, egy átszálló az egész!

Erre nincs mit mondani, Karmazsin elvtárs másfélóra mulva megjön a szerszámokkal, éjfélre rendbeteszi a fürdőszobát.

— Nem haragszik rám, úgye — mondja a Kihaszna — dehát ez magának nem kerül pénzbe!

Az ablakból még utána kiabál:

— Ja igaz, a villanyszereléshez nem ért?

Ha véletlenül felmegyek hozzá — húszévenként egyszer — üdvözlő verset kér tőlem a felesége születésnapjára, egy kis krokit, nem hosszút, csak olyan nyolc-tíz oldalasat a kövér emberekről, a sógorát szeretné ugratni vele, azonkivül „Az ember tragédiájá"-ból egy tartalmi kivonat kéne a kislányának, de ne olyan marhaságot, mint a másik barátja írt. Szedjem magam össze, nekem nem kerül pénzembe.

Ha a villamosan találkozik egy orvosismerősével, képes levetkőzni a villamoson, hogy az orvos vizsgálja meg. A multkor egy röntgenológus közös ismerősünk mesélte, hogy a Kihaszna fráter megsértődött, mert az autóbuszon nem tudta őt megröntgenezni.

— Nem hordom magamnál a röntgenkészüléket — exkuzálta magát az orvos.

— Ugyan kérem, — legyintett a Kihaszna. — Ismerem én az ilyen kifogásokat. Pedig magának nem kerül pénzébe.

Ha egyik negyven éve nem látott osztálytársával találkozik és hallja, hogy cipész lett, az utcán megtalpaltatja vele a cipőjét. Ha egy szabóval diskurál, egyszerre felragyog az arca:

— Apropó, nincs egy félóra ideje? Csinálhatna nekem valami kis ruhát, ha már itt van, magának nem kerül pénzébe...

Ez tehát a Kihaszna, aki kihasznál. Azonban már nem sokáig.

Pokoli ötletem van, amellyel kiküszöbölöm őt.

Bemutatom neki egy sirásó ismerősömet. Félórai beszélgetés után azt fogja neki mondani:

— Nézze, magának nem kerül semmibe, nem temetne el?

G. M.

Betartja a szabályt

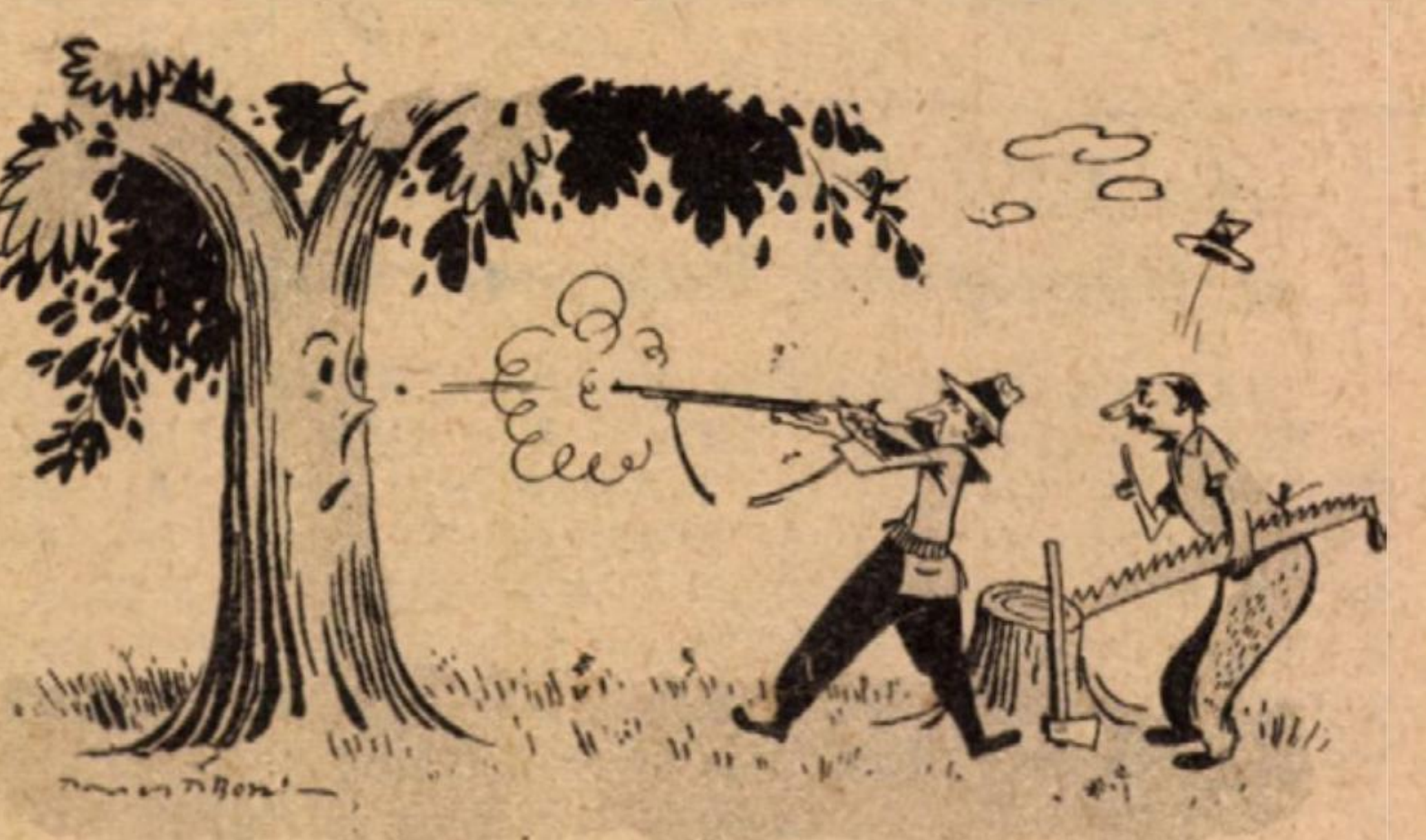

— Megőrült, Klimpács szaktárs?

— Nem én. Csak betartom a szabályt: élő fát nem szabad kivágni!

Itt a magyar nylon

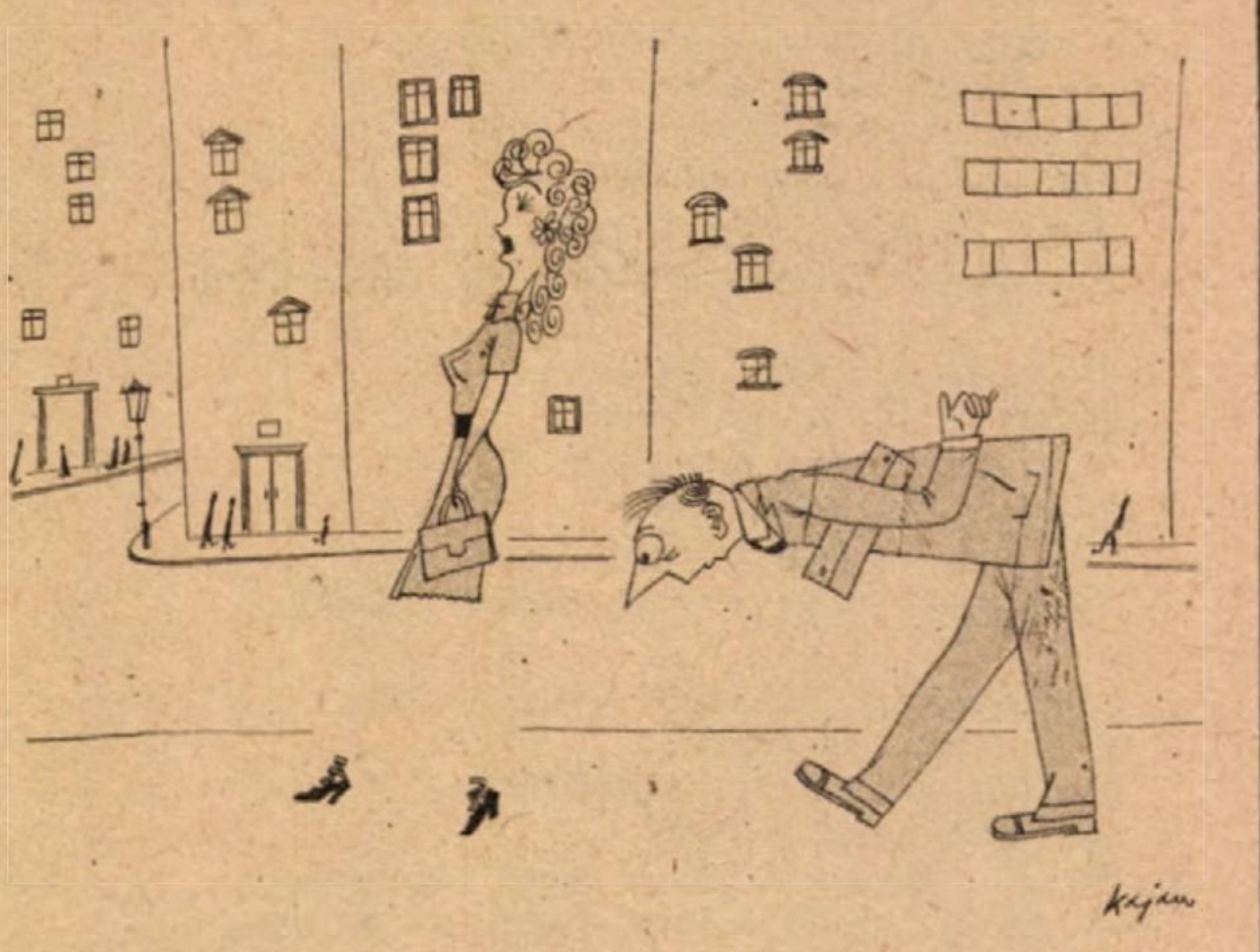

amely szebb, olcsóbb, tartósabb és átlátszóbb, mint az amerikai.

Veszélyes mutatvány

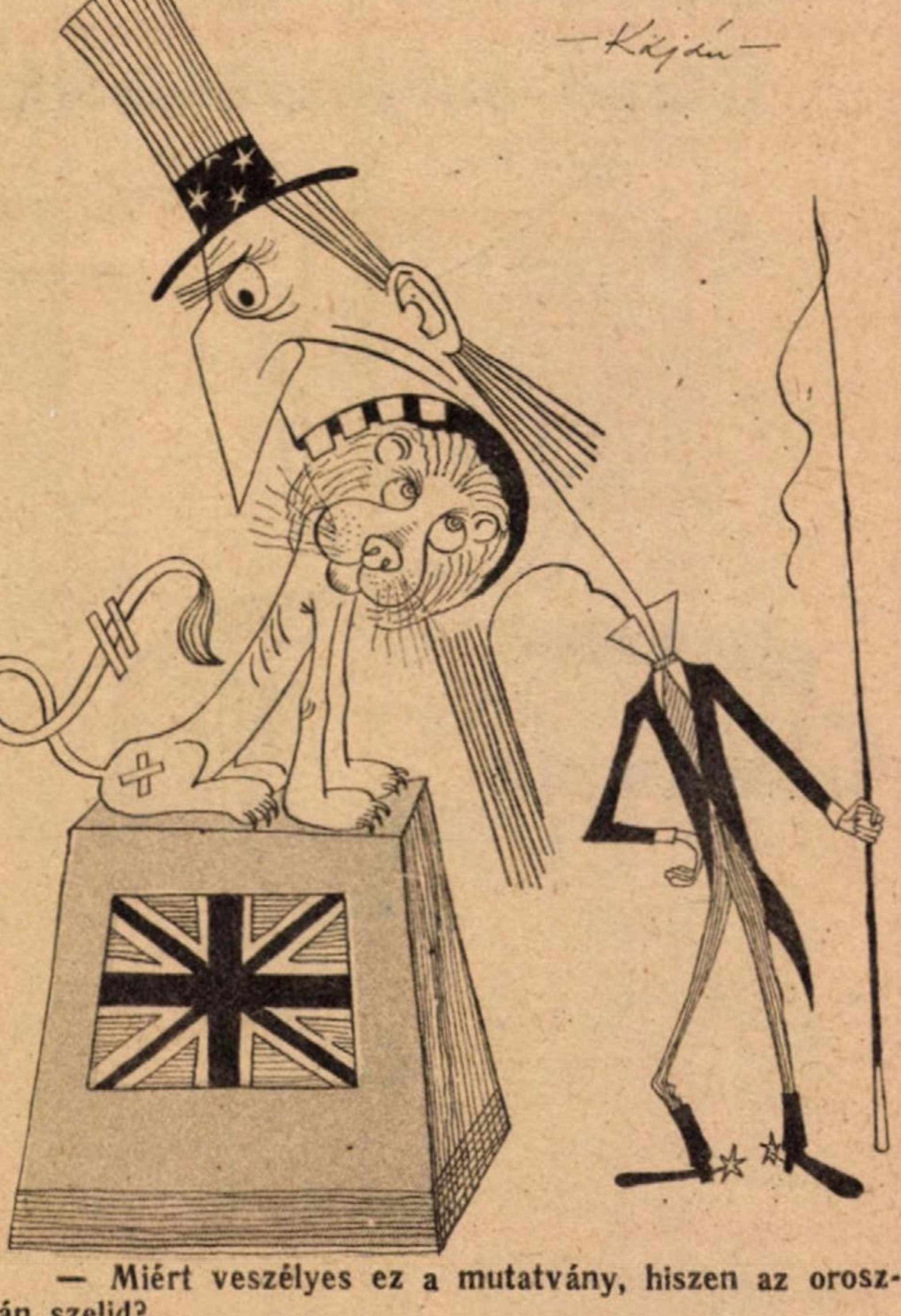

— Miért veszélyes ez a mutatvány, hiszen az oroszlán szelid?

— Az oroszlán szelid, de a szelidítő veszedelmes...

Telitalálat

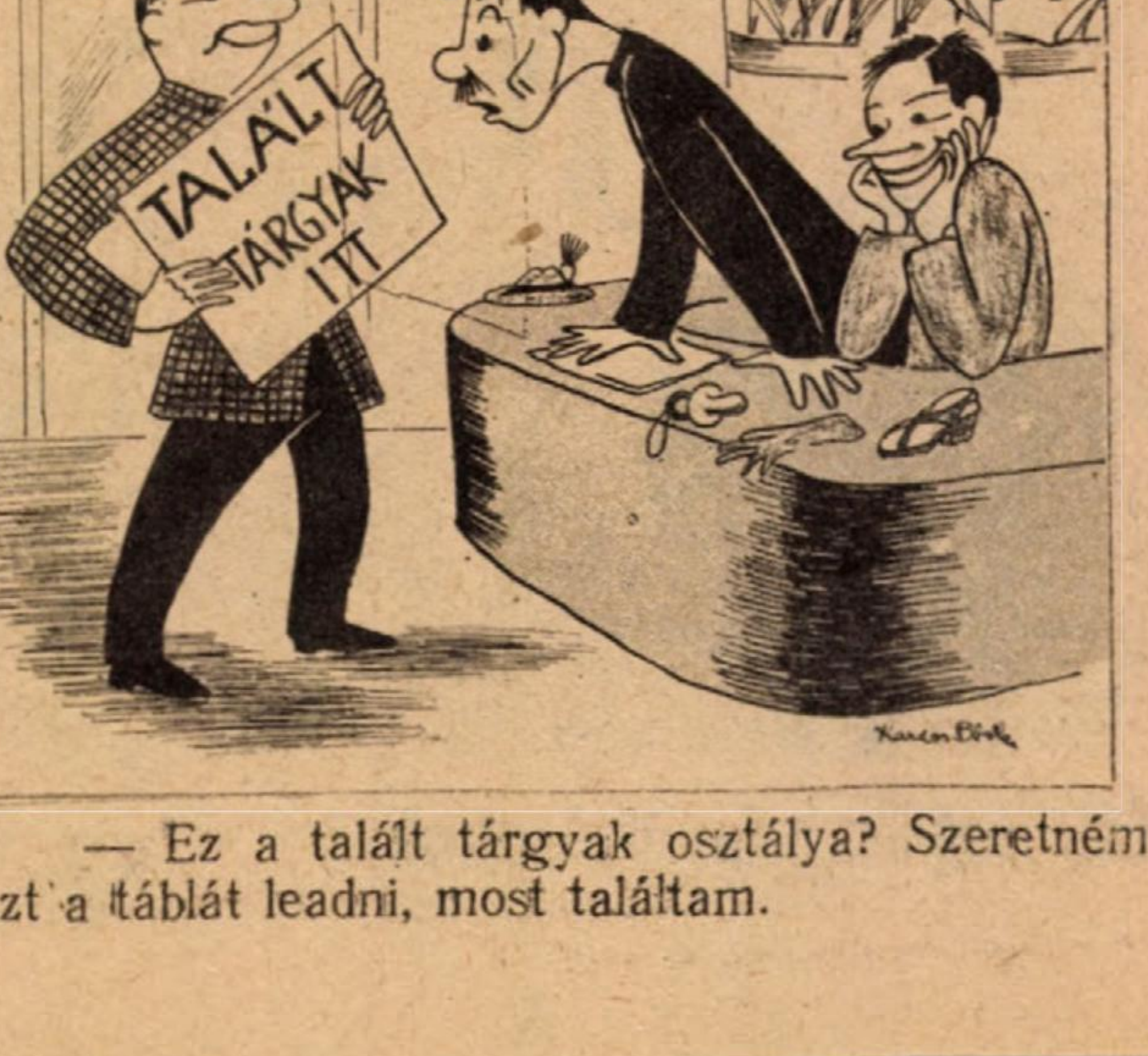

— Ez a talált tárgyak osztálya? Szeretném ezt a táblát leadni, most találtam.

18 forint 06 fillér

ha nem is tetemes összeg, de bizony mégiscsak összegecske-bösszegecske, aminek foga van. 18 forint 06 fillérért nagyon szép nyakkendőt kapni, két ember az asztal alá eheti magát belőle, 18 Ft és 06 fill.-ért 18 darab forintos fagylaltot ehet az ember és még 06 fillért vissza is kap. Ennélfogva joggal csudálkoztam, amikor szabadságomról hazatérve ennyit kellett fizetnem a pályaudvaron, azért, mert a bőröndöm, amit magam cipeltem, nehéz volt. De, hogy a fenébe ne lett volna nehéz, amikor minden holmim benne volt, s azonfelül a könyveim, meg az írógépem, meg a sakktáblám is. Görnyedtem is alatta cefetül s méghozzá ez lett a vesztem is, mert egy vasutas levette a vállamról a bőröndöt, lemérte s aztán kiállított egy nyugtát 18 forint és 06 fillérről. Kérdésemre, hogy miért teszi ezt velem, a falra mutatott: **„A MÁV személypoggyászt 20 kilogrammig ingyen szállít".** Törvénytisztelő ember lévén, leszurkoltam az összeget, de megjegyeztem, hogy ilyesmi még sohasem esett meg velem, noha vagy párszázszor már megérkeztem Pestre. Erre nem felelt semmit, amiben igaza volt, mert mit is felelhetett volna? Én azonban továbbdohogok, mert az az érzésem, hogy az a paragrafus ott a falon nem ellenem, az én egyetlen bőröndöm ellen irányult, hanem azok ellen, akik nyolc vagy tizenkét csomaggal akarják megtölteni a személyfülkéket. Hiszen az én bőröndöm csak nekem nehéz, én cipelem a vonathoz meg a vonattól, a mozdony észre sem veszi, hogy az én egyetlen bőröndöm 18 kiló-e, vagy 28, az én bőröndöm miatt ugyan egy grammal több szén sem kellett az úthoz. Mert ha teszem azt Dombóvárnál nyílt pályán megáll a vonat és jön a mozdonyvezető, hogy emberek, kinek a bőröndje olyan nehéz, mint a só, akkor nem szólok egy szót sem. Akkor fizetek, mint a köles. De akkor fizetni a bőröndöm nehézségéért, amikor már én cipelem? Mások okulására hát: tessék a homlokzati kijárón távozni, ott ingyen lehet cipelni a legsúlyosabb bőröndöt is. Csak oldalt mérik le, s ott sem mindenkiét, csak azét, aki nagyon görnyed. Eztán én is vigyázok. Inkább a nehézség jöjjön rá a bőröndömre, mintsem más rá jöjjön a bőröndöm nehézségére.

Tabi László.

A nagy mutatvány

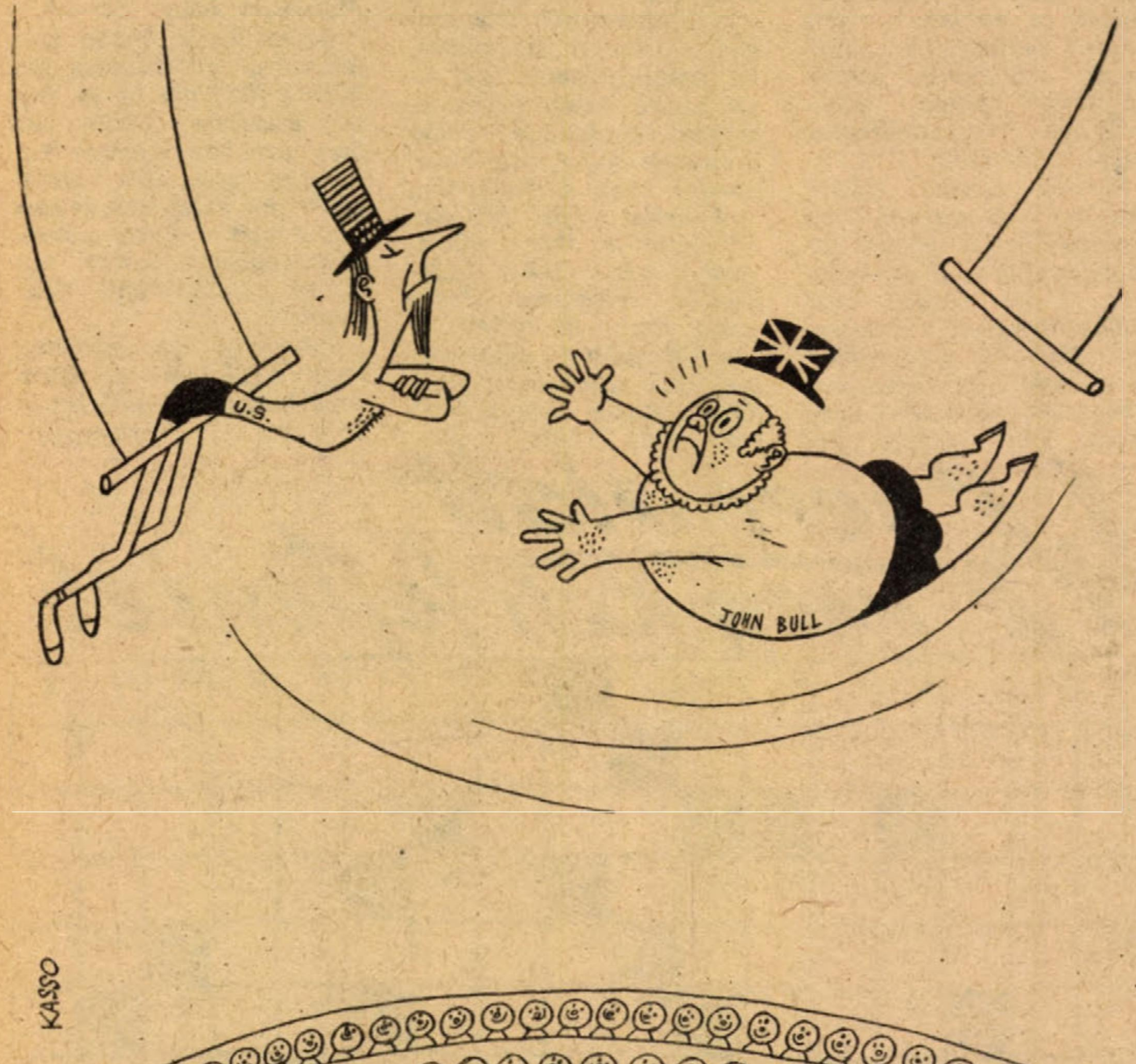
U.S.
JOHN BULL
KASSO

Samu bácsi garantálja a nyaktörést.

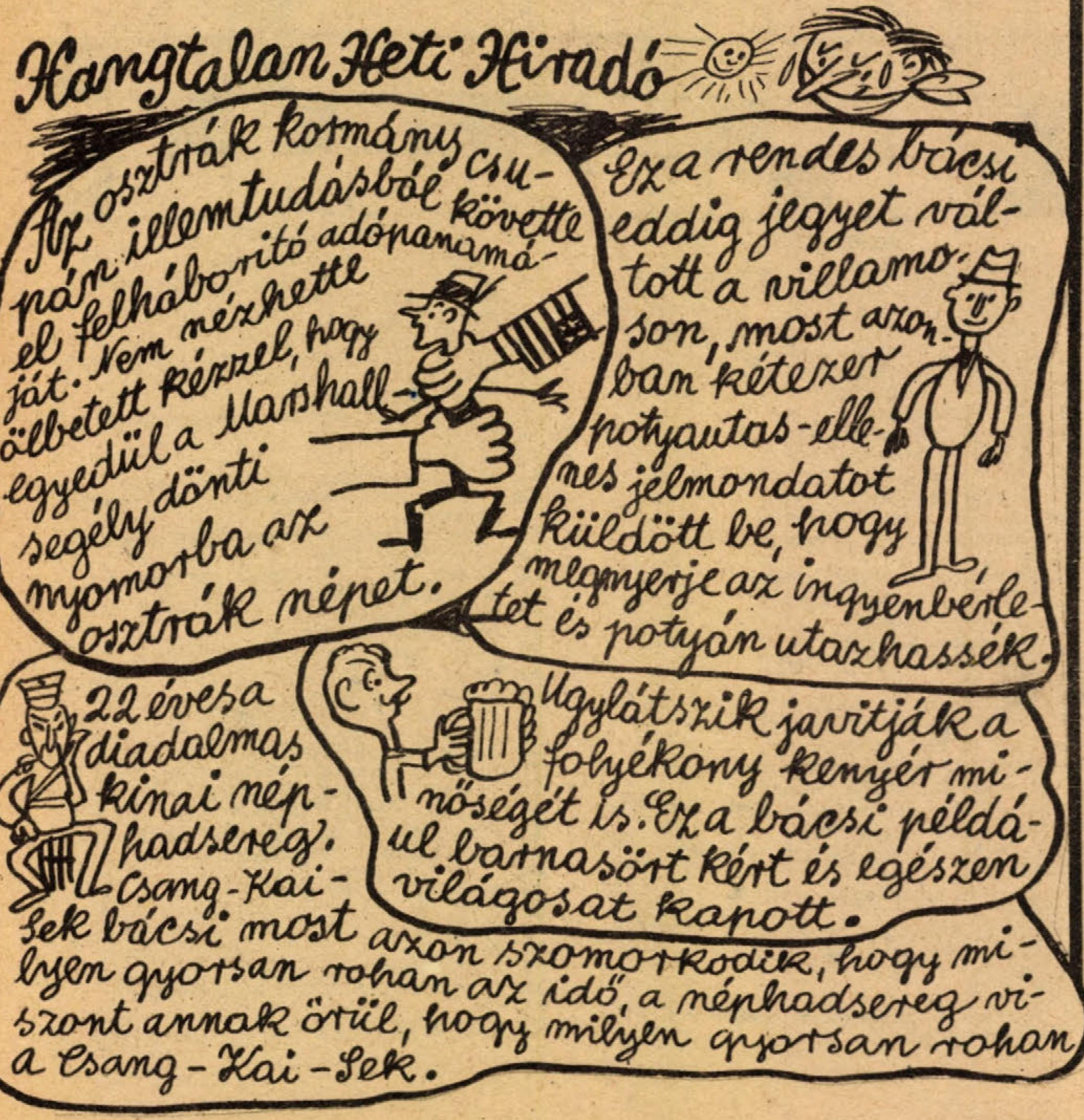
Hangtalan Heti Híradó
Az osztrák kormány csupán illemtudásból követte el felháborító adópanamáját. Nem nézhette ölbetett kézzel, hogy egyedül a Marshall-segély dönti nyomorba az osztrák népet.
Ez a rendes bácsi eddig jegyet váltott a villamoson, most azonban kétezer potyautas-ellenes jelmondatot küldött be, hogy megnyerje az ingyenbérletet és potyán utazhassék.
22 éves a diadalmas kínai néphadsereg. Csang-Kai-Sek bácsi most azon szomorkodik, hogy milyen gyorsan rohan az idő, a néphadsereg viszont annak örül, hogy milyen gyorsan rohan a Csang-Kai-Sek.
Úgylátszik javítják a folyékony kenyér minőségét is. Ez a bácsi például barnasört kért és egészen világosat kapott.

üzemek humora

A Szolnoki MÁV-ifik magukjavította mozdonyon jönnek a VIT-re

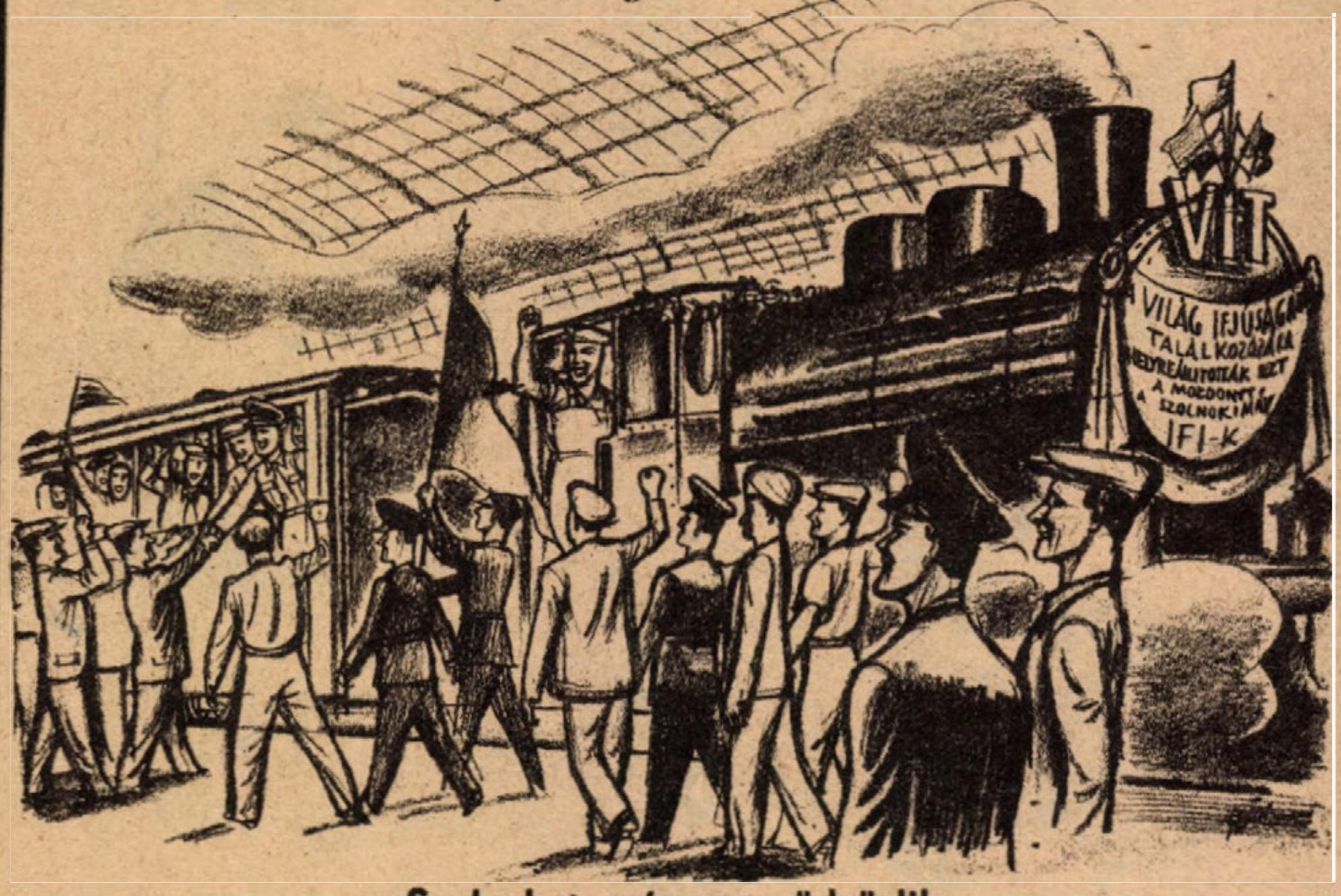
VIT
A VILÁG IFJÚSÁGA TALÁLKOZÓJÁRA HELYREÁLLÍTOTTÁK EZT A MOZDONYT A SZOLNOKI MÁV IFI-K

Szolnokot számosan üdvözlik

Történet a tápszivattyúról

1.

Az autobusz Diesel-motorja nyersolajjal táplálkozik. Száj helyett külföldi gyártmányú, úgynevezett nyersolaj-tápszivattyúval áldotta meg a természet.

2.

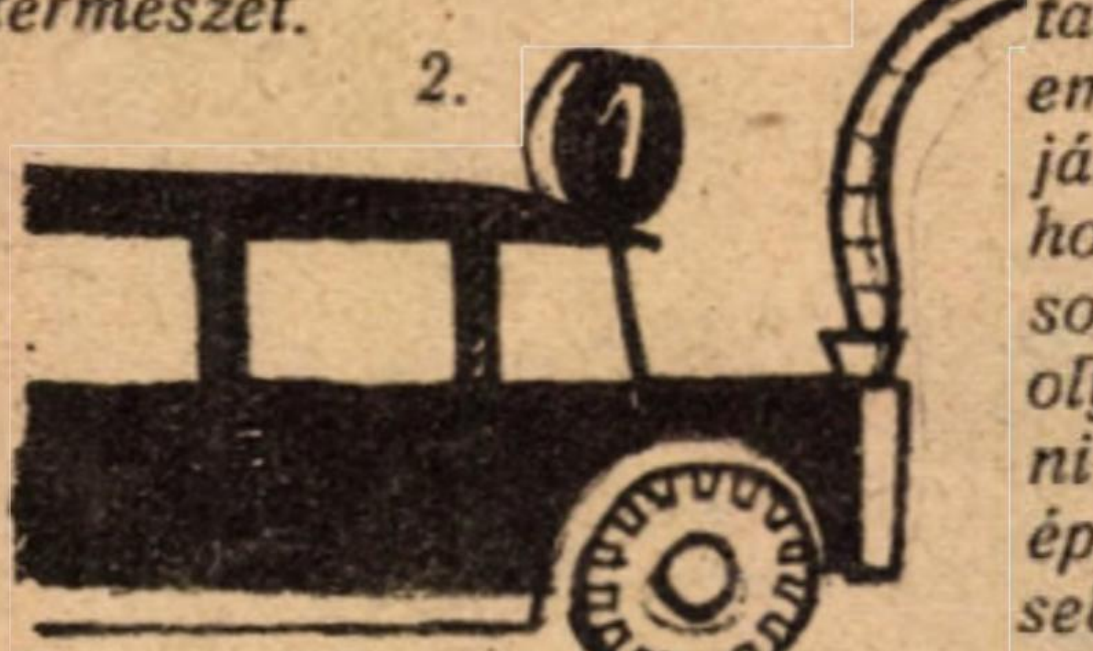

Nemrégiben egy munkásújító rájött, hogy a sínbuszokon (a MÁV sínen járó személykocsijaiban) olyan magyargyártmányú tápszivattyú van, amely után bármelyik autobusz megnyalhatja mind a négy kerekét. Hozzálátott tehát, hogy a sínbusz tápszivattyúját átültesse az autobuszba.

3.

Az ötletet persze bejelentették a Találmányi Hivatalnak. Nagy tanácskozás lett a dologból, összedugta a fejét három idősebbévjáratú nagyokos (ezt a kifejezést Rázsó elvtárstól, a MÁVAUT termelési felelősétől hallottuk) s a tanácskozás eredményeként megszületett egy jegyzőkönyv: az ötlet nem megvalósítható, mert Magyarországon ilyen tápszivattyúkat gyártani nem lehet. Öt hét eltelt a jegyzőkönyvek sokszorosításával, további öt hét alatt rákerült minden szükséges pecsét és aláírás.

4.

Történt, hogy a Magyar Optikai Műveknél — más ügyben — számos külföldi szakember tanácskozott. Egy este elhatározták a külföldiek — közöttük a tápszivattyúgyártás nyugati atyamesterei a Steyer-gyárból —, hogy felmennek a Szabadság-hegyre vacsorázni. MÁVAUT-beli kollégáik autobusszal érkeztek a találkozóra s felajánlották a buszt az egész társaságnak.

5.

TÁPSZIVATTYÚ

Útközben a hazai tápszivattyú-gyártásról vitáztak az utasok. Akik a fentemlített jegyzőkönyv alapján álltak, kijelentették, hogy hazai tápszivattyúval sohasem tudna a busz olyan szépen felkapaszkodni a hegyre, amint azt éppen megteszi. Harmadik sebességgel, alapgázzal, simán.

6.

A vita a csúcsponton, az autobusz a hegycsúcson állt, amikor a MÁVAUT jelenlévő „kisokosai" bejelentették, hogy az autobuszban egyszerű, hazai gyártmányú tápszivattyú dobog. Most pedig az a kérdés:

7.

Érvényesnek tekinthető-e a kitünően működő magyar gyártmányú tápszivattyú, ha jegyzőkönyv van arról, hogy nem lehet megcsinálni, és amennyiben érvényesnek tekinthető, mi legyen a teendő a jegyzőkönyvekkel, amelyek azt állítják, hogy a magyargyártmányú tápszivattyúkkal kár kisérletezni.

Csorna Béla.

Volt csendőrt távolítottak el egy konzervgyár éléről

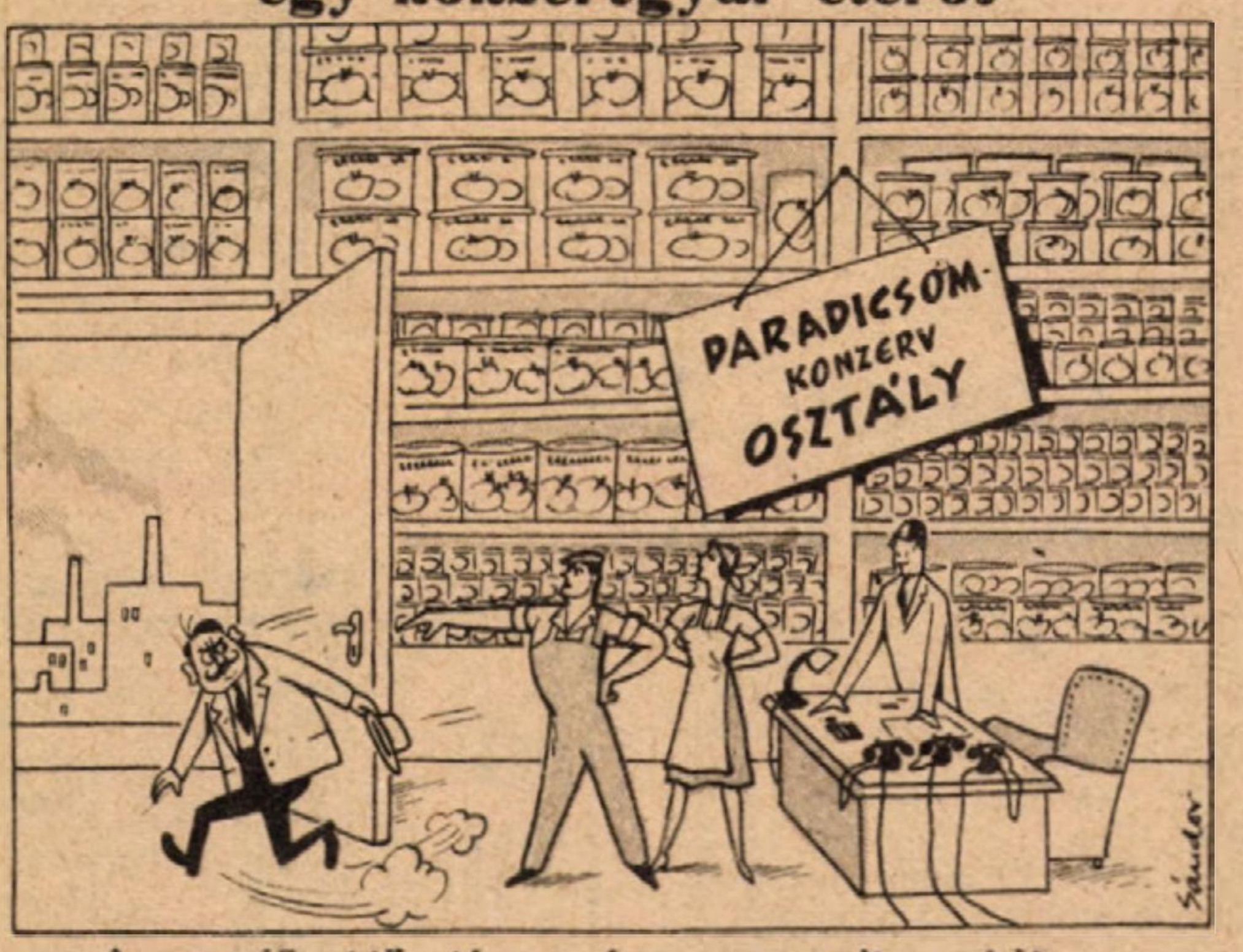
PARADICSOM-KONZERV OSZTÁLY
Sándor

A csendőr kiűzetése a konzervparadicsomból.

Kever vagy nem kever?

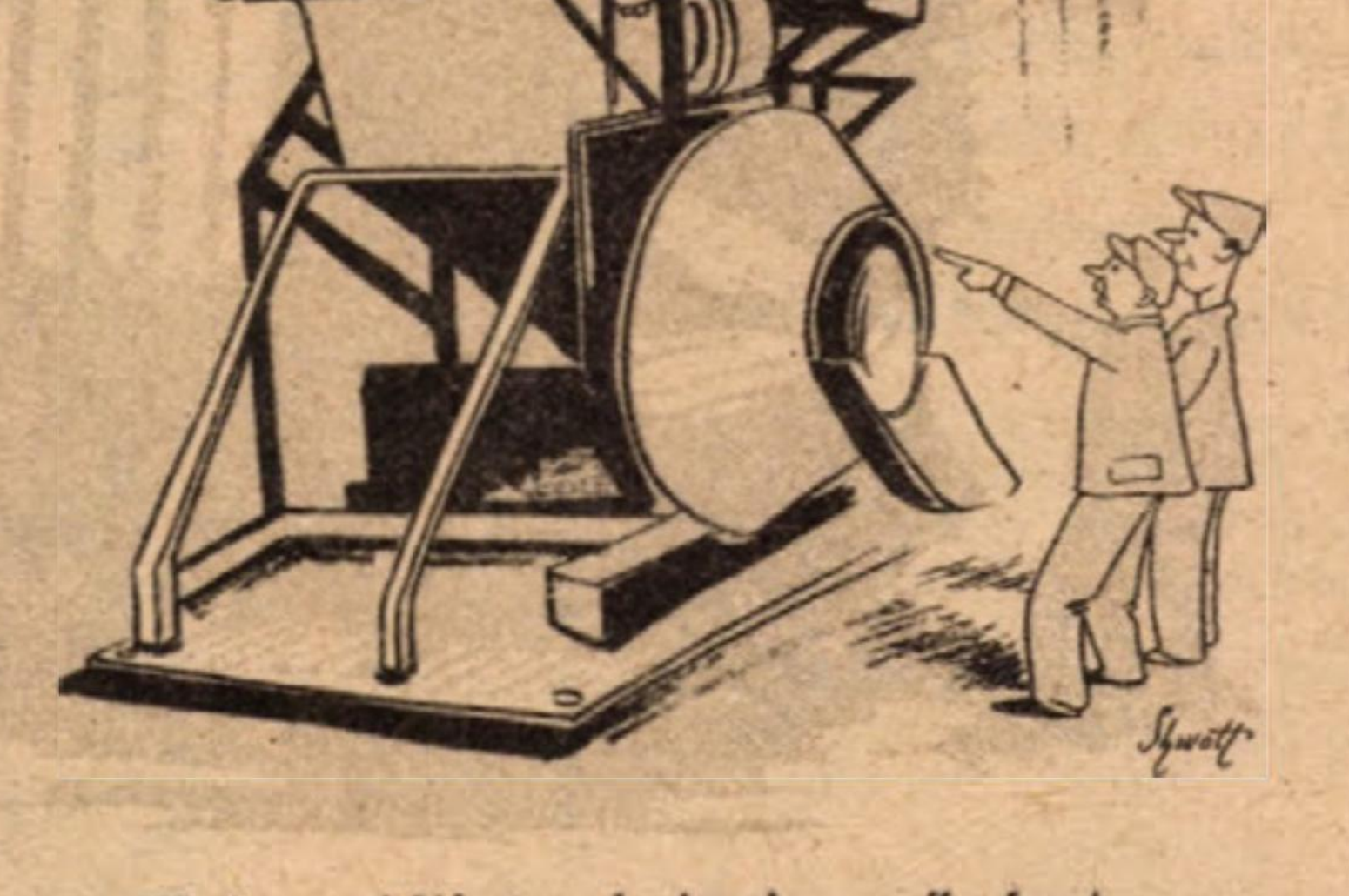

— Ezt a tétlen betonkeverőgépet a gazdájának már rég be kellett volna jelenteni az ÉMUK-nál.

— Dehiszen ez már kever.

— Ugyan mit?

— A gazdáját keveri bajba.

Belgrádi vegyeskereskedés

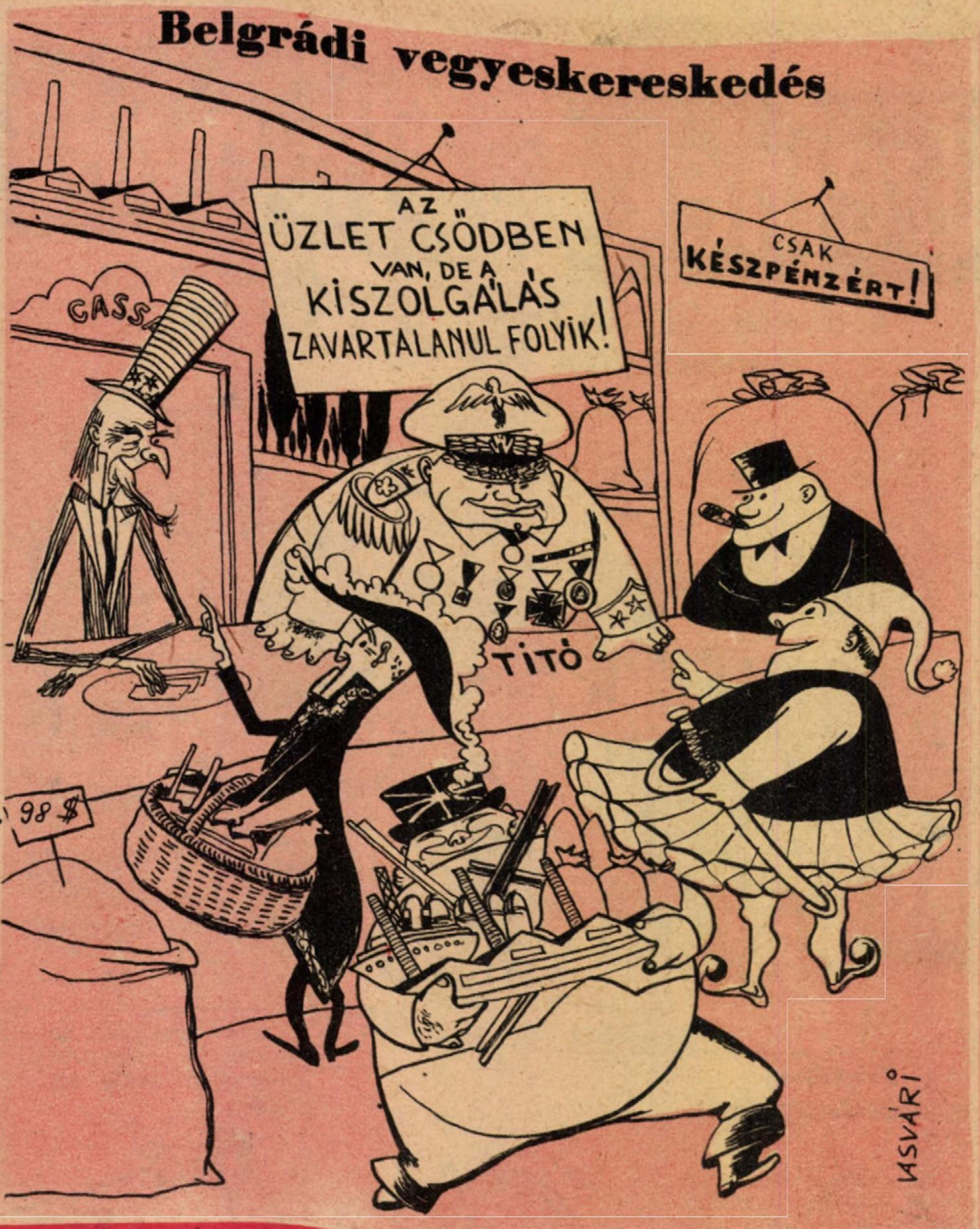
AZ ÜZLET CSŐDBEN VAN, DE A KISZOLGÁLÁS ZAVARTALANUL FOLYIK!
CSAK KÉSZPÉNZÉRT!
GASS
TITÓ
98 $
ASVÁRI

Mocsonya a kutyakuruzsló

A patikusunk, egy úri kis kölyök-selyempincsit kapott pesti rokonától ajándékba. A kis csipás dögöt úgy dédelgették, mint egy grófkisasszonyt valamikor. Tejberizzsel etették; fürdették, nyírták, fésülték, annyi gonddal, hogy két napközi otthonnak is elegendő lett volna. Lelkiápolására is gondot fordítottak. Tanították, figyelmeztették, mondhatnám világnézetet neveltek beléje.

És Puci nőtt, okosodott, csinosodott. Szemefénye lett a családnak. Gazdája a patikából néha háromszor is a lakására telefonált, hogy megkérdezze Puci hogy van. Persze a telefon fölösleges óvatosság volt, mert Puci biztos, hogy jól volt.

Egyszer azonban nagy gyász szakadt a családra. Puci búskomorságba esett. Elvesztette étvágyát, bágyadt és szomorú lett, egész nap mozdulatlanul feküdt a sarokba vetett hímzett párnán. Ha szóltak hozzá, csüggedten emelte föl fáradt pilláit, aztán csökönyös egykedvűséggel folytatta bánatát.

Persze azonnal elhívták az állatorvost. Ez nyomban fölírt valami étvágygerjesztőt. Nem használt. Akkor rendelt neki kedélyvillanyozó orvosságot. Nem használt. Akkor adott neki egy befecskendezést idegstimuláló valamiből. Nem használt. Akkor... nincs tovább. Megállt a tudomány.

A család le volt sujtva.

Fölmerült a terv, hogy Pestre kell vinni a Pucit az Állatorvosi Főiskolába. De ki vigye föl? Hol van a világon az a megbizható ember, akire Pucit rá lehet bizni?

Volt a háznak egy alkalmi mindenese, az öreg Mocsonya bácsi. Kint laktak a falu végén egy szutykos kis viskóban. Ez volt az egyetlen ráérős ember, aki egyáltalán szóba jöhetett. Megfizetik az útiköltségét, pesti tartózkodását s külön a kutya ápolási és kezelési hivatalos költségét.

Úgy is lett. Mocsonya bácsi fölvitte az ebet. Öt napig állt megfigyelés és kezelés alatt s akkor elbocsátották. Ugyanolyan búskomoran, ahogy bekerült! Szegény Mocsonya bácsi még jobban restellte a dolgot, mint maguk a főfő állatorvosok. Megszakad a szíve a gazdájának, ha szégyenszemre így viszi vissza nekik. Legszívesebben agyonütötte volna a mocsok dögöt, hogy ilyen gondot okoz a családban.

A vonat éjjel félkettőkor tette le őket otthon. Aznap már csak reggel lehetett hazavinni Pucit, addig hova is tegye? A fene a bitang disznaját, majdcsak elgubbaszt az ő lompos Bojszi kutyája mellett. Oda tette. Szerencsére Bojszi nem vicsorgott rá, tisztelte benne a kisasszonyt. Mert ilyen szempontból Bojszi is „úri" teremtés volt.

Azonban nem kell rosszra gondolni... Különben is kettőn áll a vásár. És Puci ragaszkodott hitelesített mélabújához. Behúzódott az ól sarkába és örült, hogy kutya.

S Mocsonya bácsi reggelre egy kicserélt Pucit talált. Egy életvidám, eleven, fürge kis pincsi szaladt örvendezve eléje.

Ismétlem, nem kell rosszra gondolni. Nem azért. Egész másért.

A patikusék sziv- és májrepesve fogadták őket. Összecsókolták Mocsonyát, akinek szegénynek fogalma sem volt, hogy mért. Már tudnillik, hogy mitől gyógyult meg a Puci.

Puci életvidorsága azonban csak egy hétig tartott. Az első fürdetésig. Ekkor ugyanis megszűntek benne a bolhák, amiket Bojszitól kapott ajándékba s ami oly szivderítően vidámmá tette őt. Persze erre a titokra csak Mocsonya bácsi jött rá.

Azóta új és önálló foglalkozása lett. Minden két hétben fölküldik őt és Pucit kezelésre Pestre, az öreg azonban ilyenkor hazamegy, egy hétig bezárkózik, jól eszik-iszik és nem mutatkozik, Pucit kiteszi a kutyaólba s öt-hat nap mulva „gyógyultan" visszaviszi.

Kénytelen így csinálni, hogy megőrizze az állatorvostudomány jóhírnevét.

(STAN)

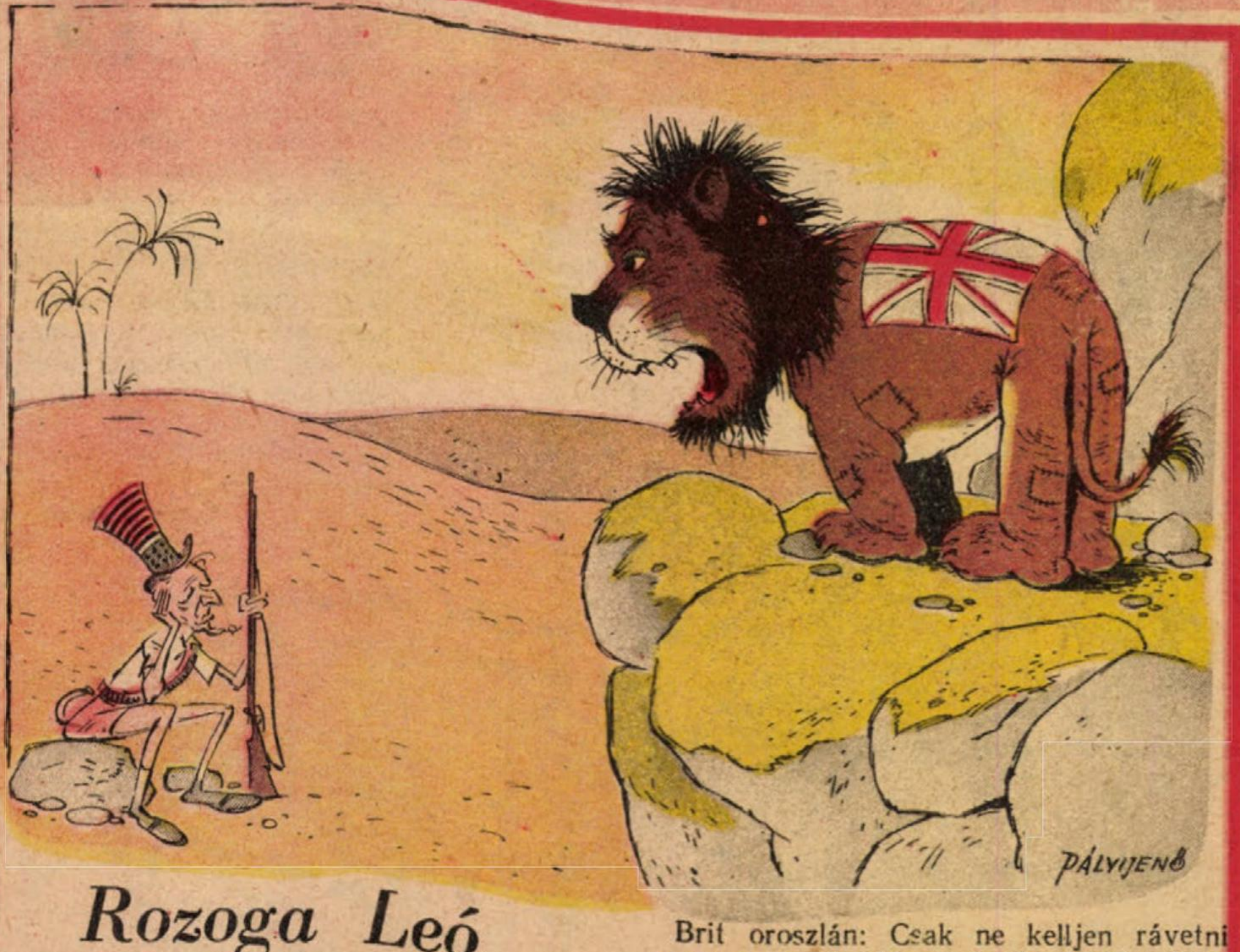

Rozoga Leó

Brit oroszlán: Csak ne kelljen rávetni magam, mert akkor rögtön kisül, hogy már ugrani sem tudok.

45 perc alatt meg kell fejtenie!

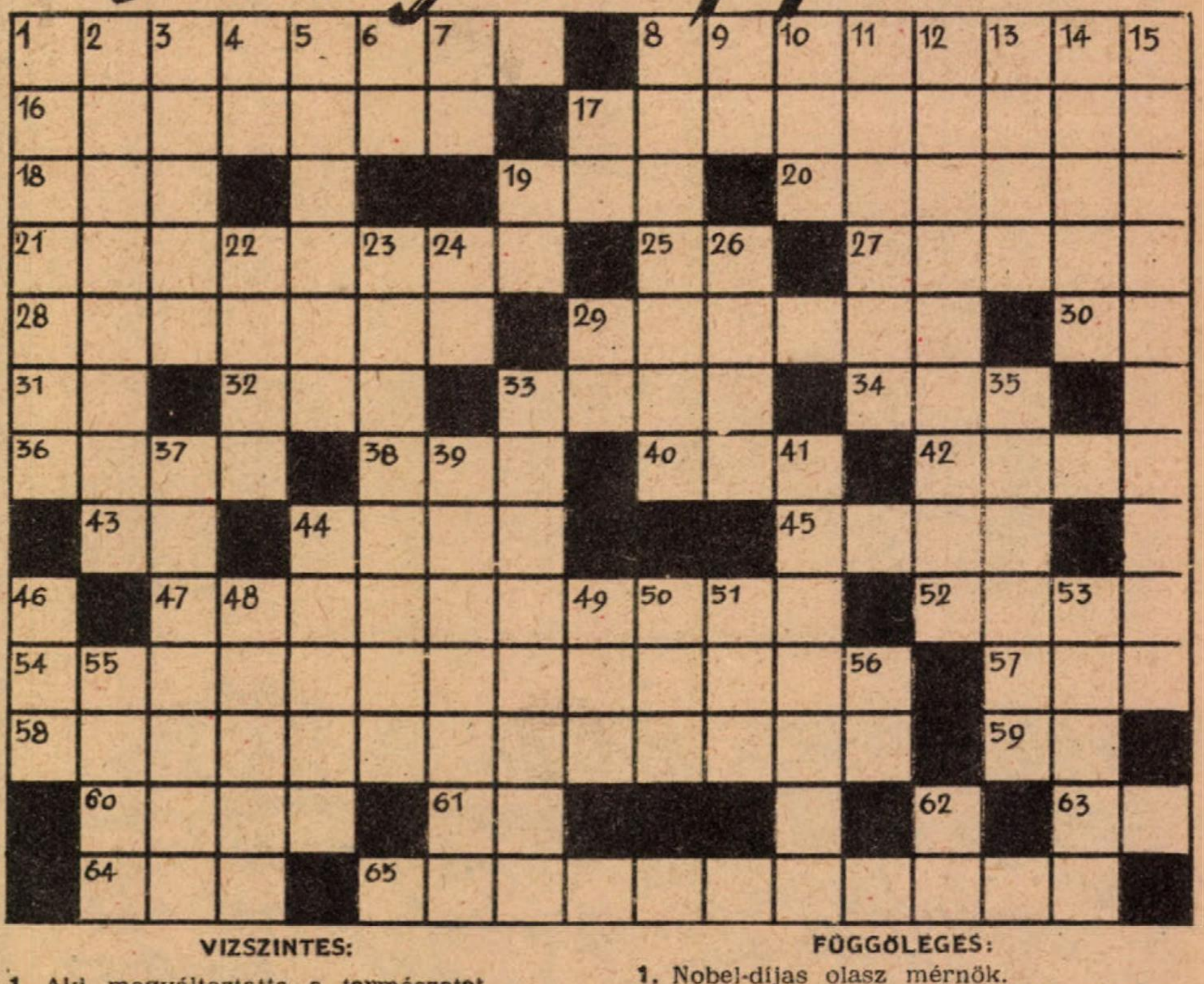

VIZSZINTES:

1. Aki megváltoztatta a természetet.
8. Hegység két világrész határán.
16. Török-tatár személynév, mely oroszlánt jelent. A mult században így nevezték a hódító ficsurakat.
17. Olaszország tönkretevője.
18. Király — franciául.
19. Kerek féltucat.
20. Harc a vár birtokáért.
21. Ujságíró dolgozza fel.
25. Vezet valahova.
27. Kisgyermek játékszere.
28. Fogalom a légós időkből.
29. Valamikor cseh pénznem volt.
30. A. N.
31. Asszonynevek végződése.
32. Szegény — idegen nyelven.
33. Az erő székhelye.
34. Beleragad a kerék.
36. K-val fontos gyógyszer.
38. U. L. N.
40. Tisztítószer márkája.
42. Súlyos fogyatékossága van.
43. Mint a 30. vízszintes.
44. Híres országgyűlés volt itt.
45. A szerelem görög istene.
47. Kikötőben végez nehéz testi munkát.
52. Orrunkkal érzékeljük.
54. Cukorkaboltban kapható édesség.
57. Női név.
58. Az elmezavar egyik fajtája.
59. G. T.
60. Kis tudatlanka.
61. Company rövidítése.
63. Névelő.
64. E. T. K.
65. A francia forradalom mérsékelt köztársasági pártja.

FÜGGŐLEGES:

1. Nobel-díjas olasz mérnök.
2. Az irodalmi hajlamot szokták ezzel a két szóval jelezni.
3. Fiatal négylábú.
4. Kettős mássalhangzó.
5. Az Ir Szabadállam egyik tartománya.
6. Igekötő.
7. Izomkötőszalag.
8. Megverte Napoleont Borodinonál.
9. Római pénz.
10. U. S. O.
11. A világegyetem klasszikus neve.
12. „Mindenkire vonatkozó, mindenkire érvényes.
13. Veszprémmegyei nagyközség (apátság).
14. Lemenő-ági rokon.
15. Cipész, akit a francia forradalom nevezetessé tett.
17. Ezen a napon.
19. Feltételes kötőszó.
22. Tatár fejedelem.
23. Kitüntett dolgozó.
24. Enyém — angolul.
26. Ide száműzték Ovidiust.
29. Mássalhangzó.
33. Elektromos készülék.
35. Nincs beszámítható állapotban.
37. Valamilyen lelki folyamat.
39. Magas csúcs a Tátrában.
41. Kisgyereknek kell elalvás előtt.
44. Nyolchangnyi távolság.
46. . . . ányvíz.
48. Némelyik — népiesen.
49. N. E. É.
50. K. N. B.
51. Á. Y. O.
53. Lovasroham.
55. Amerikai ponyvaíró keresztneve.
56. Ry.
62. Mint a 25. vízszintes.

Ludas Matyi azt üzeni

Sz. Ferenc, Boston, Mass. Levelével nagy örömet szerzett nekünk. A megküldött karikatúrát azonban — bár jót mulattunk rajta — nem közölhetjük.

Dr. Kerekes György, Bp. Köszönjük, hogy az említett külföldi lapra felhívja figyelmünket. Ludas Matyi készséggel bocsátja rajzait haladószellemű külföldi laptársai rendelkezésére, s esze ágában sincs ilyen esetekben szerzői jogigényt támasztani. Lapunk rajzait 10—12 külföldi élclap veszi át rendszeresen.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Lapkiadótulajdonos.
SZABADSÁG
lapkiadóvállalat.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 13_—150 és 138—382.

Nyomatott a
Budapesti
Szikra Nyomda NV.
offset-körforgógépein.
V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető:
Radnóti Károly.

41 fokos hőség New Yorkban

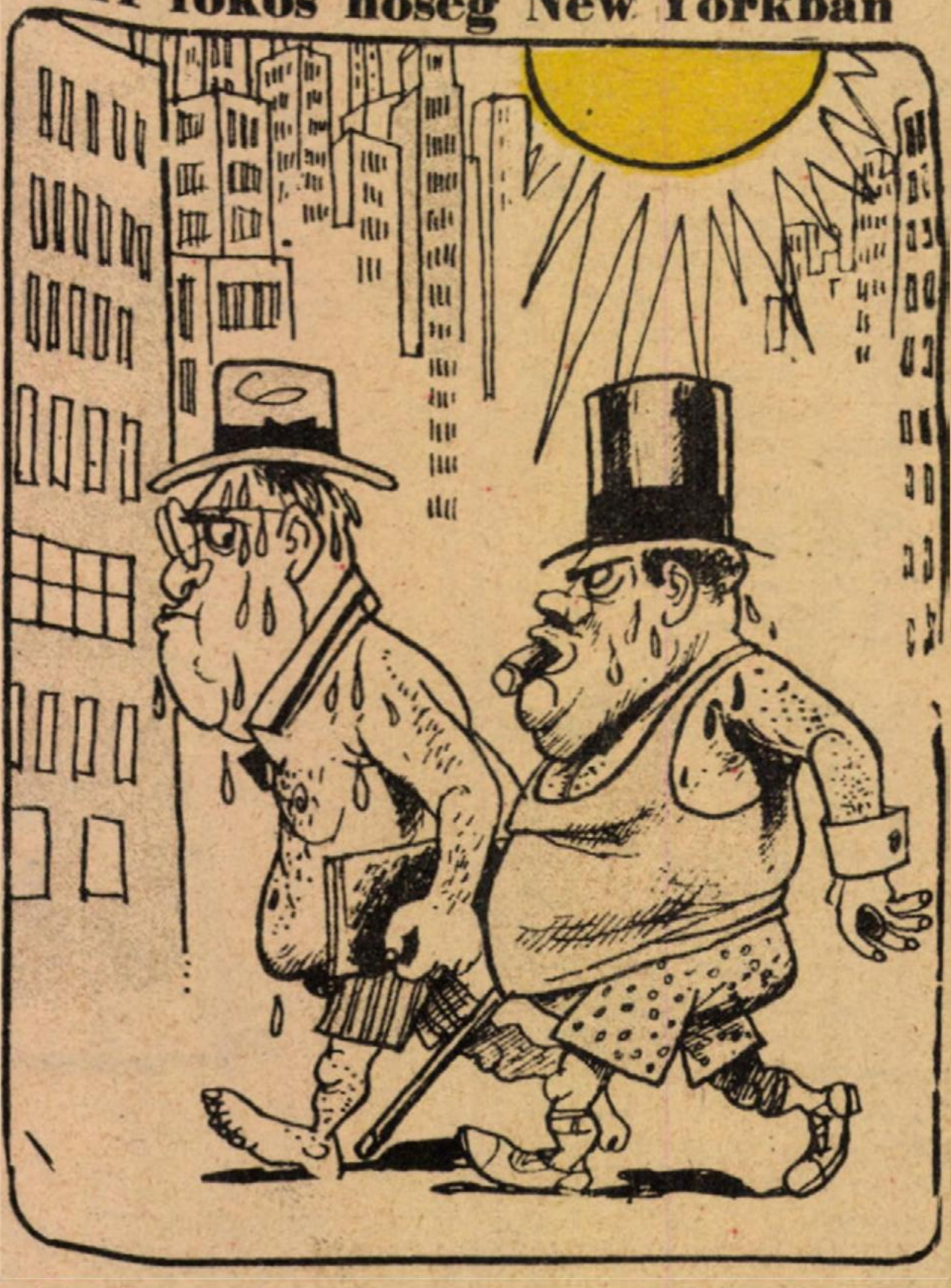

— Én mondom magának, ezt a hőséget is a Szovjet csinálta. Így akarja tönkretenni a mi hidegháborunkat!

VIE NUOVE, ROMA